

KURIER POLSKI

Rok VI (1950)

Centrala telefoniczna (KPK Bydgoszcz 83-41 i 83-42)
Sekretariat Redakcji (tel. 19-07) przyjmuje codziennie
od godz. 10 - 12 (z wyjątkiem niedziel i świąt).

Sobota, 16 września

Konto PKO „Zryw” nr VI-135. PKO (KPK) nr VI-140
Konto operacyjne nr 110-1574 w Narodowym Banku
Polskim Oddz. Bydgoszcz, Generała Sztolmiera 2

Nr 255 (1749)

Pismo Malika do Trygve Lie

NOWY JORK (PAP) Przedstawiciel ZSRR w Radzie Bezpieczeństwa Malik, wystosował do sekretarza gen. ONZ Trygve Lie pismo, do którego załączył 33 depesze, otrzymanych od licznych chińskich organizacji związkowych, kobiecych, studenckich i innych. Depesze te wyrażają oburzenie i protest przeciwko zbrodniemu bombardowaniu przez samoloty amerykańskie terytorium Chin i przeciw agresji amerykańskiej na Tajwanie i Korei. Depesze, wyrażają solidarność z protestem Czou En-La'a, domagają się kategorycznie, aby ONZ podjęła nalychniastowe kroki w celu utrzymania pokoju i położyła kres prowokacyjnym aktom ze strony Stanów Zjednoczonych. Malik prosi w zakończeniu o włączenie przesłanych 38 depesz do pism i telegramów otrzymanych przez Radę Bezpieczeństwa oraz o ogłoszenie pisma w formie dokumentu.

Robotnicy metalowcy oświadczają: WYDAJNOŚĆ PRACY

zwiększy się gdy wprowadzimy nowe normy a tym samym lepiej wykonamy Plan 6-letni

WARSZAWA (PAP) Rewizji dotychczasowych norm pracy domaga się coraz większa liczba robotników przemysłu metalowego. Z zakładów metalowych we wszystkich częściach kraju napływają stale listy i rezolucje, w których robotnicy żądają wprowadzenia szerszych, technicznych norm pracy. Sprawa zmiany norm jest szeroko dyskusyjna w wielu fabrykach. W Państw. Zakładach Optycznych w Warszawie z żądaniem przejścia na nowe normy wystąpiło 19 robotników i robotnic. W czasie dyskusji na ogólnym zebraniu załogi, na którym omawiane były zagadnienia Planu 6-letniego robotnicy i brygadziści oświadczyli zdecydowanie, że dorychczasowe normy hamują rozwój produkcji, że nie spełniają mobilizującej roli w wykonywaniu zadań planu produkcyjnego.

W uchwale podjętej przez całą załogę robotnicy PZO oświadczają, że drogą do wzmoczenia wydajności pracy dla pełnej realizacji planu 6-letniego jest wprowadzenie w Zakładach nowych, socjalistycznych norm pracy. Na licznych zebraniach załóg fabryk metalowych w Krakowie robotnicy stwierdzili, że przesłane normy nie pozwalają na zwiększenie wydajności pracy utrudniają wykonanie planów produkcyjnych, opóźniają tym samym poprawę warunków materialnych świata pracy.

Robotnicy Zakładów Opakowań Blaszanym K. Nawrot, N. Bujaś i A. Kowal udowodnili, że ich normy pracy są za niskie o 30 proc. a nawet o 50 proc. W Krakowskiej Fabryce Sygnałów Kolejowych robotnicy, po dokładnym przeanalizowaniu wszystkich możliwości technicznych doszli do wniosku, że ich normy są za niskie o blisko 45 proc. W rezolucji uchwałonej jednomyślnie przez załogę Fabryki czytamy: „Zdajemy sobie sprawę, że nasz twórczy wysiłek, starania o obniżenie kosztów własnych i zwiększenie wydajności pracy to najlepszy wkład w realizację Planu 6-letniego.

Dwie analogie

W czasie wojny w jednym z popularnych pism satyrycznych w Ameryce zamieszczono rysunek, przedstawiający żołnierza amerykańskiego, który budził się rano na swojej przycy i przeciągając się, mruczy zadowolony: „Znowu zarobiłem dolara i osiemdziesiąt centów”.

Taki był bowiem żołd żołnierzy amerykańskich czasu wojny. A w tym samym roku, w tym samym czasie, o tej samej godzinie ginął żołnierz radziecki pod Stalingradem, cierpieli głód i chłód obrońcy prawdziwej wolności, nie pytając o żołd.

Francuska rada ministrów decyduje 9 września br. postanowieniem zatrzymać pod bronią rocznik, odbywający obecnie służbę wojskową. Żołnierze ci zamieszani 12 miesięcy będą przebywać w armii 15 miesięcy, przy czym rocznik 1930 odbędzie już prawdopodobnie 13-miesięczną służbę wojskową.

Na łamach „Paris Presse”, który drukuje listy swoich czytelników, ukazał się list pewnego żołnierza, zawierający charakterystyczny zwrot.

„Nie jestem takim idiotą, aby sądzić, że przedłużenie mojego pobytu w koszarach służy dobrej sprawie”. Dziennik wyciąga z listu wniosek, iż „morale armii francuskiej jest kiepskie” i jako jedną z recept proponuje podwyższenie żołdu w jak najkrótszym czasie.

A o tej samej porze dziewczyna francuska kładzie się na torze kolejowym, aby powstrzymać amerykański pociąg z amunicją.

To jest właśnie zasadnicza różnica, dzieląca kondotierów kapitalizmu od prawdziwych obrońców wolności.

Tylko wysokim żołdem, tylko przepukstwem mogą jeszcze amerykańscy generalowie i ich francuscy podkomendni wysłać swoich żołnierzy na front koreański i przygotowywać ich do wojny. Tylko zaciężny żołdak stoi jeszcze po stronie bankierów Wall-Streetu. Czy można w ogóle mówić o jego „morale”? Znamy zaciężny żołdak stojący na ulicach Berlina i Wiednia. I czy stać będzie po ich stronie długi? Czy nie przyjdzie wreszcie do rozumu, jak ów żołnierz francuski!

Robotnik radziecki, polski, czeski stoją w swoich zakładach pracy pomysły racjonalizatorskie, przynoszące obficie oszczędności w przemyśle. Na zebraniach produkcyjnych dzielą się swymi wynalazkami z towarzyszami, nie zwracając się do urzędów patentowych.

A jednocześnie w Paryżu otwarta została „wystawa praktycznych wynalazków” pod protektoratem samego prezydenta Auriola, który ofiarował z tej okazji jako nagrodę wazę z serwisu porcelany. Wśród eksponatów znajdują się m. in. kombinacja wiecznego pióra i szcotteczki do zębów oraz składany pokój stołowy.

W tym samym Paryżu utworzone zostało stowarzyszenie pod nazwą „Pokój i wolność!”. Oficjalnym celem organizacji jest „walka z propagandą zagraniczną, prowadzoną we Francji”, a efektem pracy — deportacje „podejrzanych politycznie”. Manifest organizacji zapowiada walkę z apelem sztokholmskim.

Czyż mimo woli nie rodzi się pytanie: dlaczego „Pokój i wolność”? Czy nie chodzi tutaj o ów patentowany „wynalazek”, składany pokój stołowy? Na jak inny „pokój” stać staszyzowana organizacja? I czy ów „manifest” nie był przypadkiem pisany owym piórem, służącym zarazem za szcotteczkę? Bo jeżeli tak, nadaje się ono rzeczywiście doskonale do czyszczenia zębów.

Dwie analogie — dwa światy. Nie trudno zgadnąć, po której stronie jest prawda i słuszność — po stronie 860 milionów podpisów pod Apelem Sztokholmskim, czy po stronie dolarowych żołnierzy i wynalazców piszących szcotteczki do zębów.

Moskwa wita mistrzów Europy

Lekkoatletyczna ekspedycja radziecka, która odniosła wielki sukces na mistrzostwach Europy w Brukseli, gdzie zajęła pierwsze miejsce w ogólnej klasyfikacji, zdobywając największą ilość medali, została po powrocie do ojczyzny owacyjnie przyjęta przez tłumy miłośników sportu. Zdjęcie nasze przedstawia scenę z dworca kijowskiego w Moskwie. Widzimy na nim odbarowanych krowiatami przez mieszkańców stolicy ZSRR mistrzów Europy. Od lewej: Nina Dumbadze, Anna Andrejewa, Leonid Szczerbakow, Natalia Smirnickaja, Walentyna Bogdanowa oraz Lew Kalajew. (Foto — „Sowietskij Sport”)

Koreańska armia ludowa kontynuuje natarcie

PEKIN (PAP) Ogłoszony w Phenianie 14 bm. komunikat dowództwa naczelnego koreańskiej armii ludowej donosi:

Oddziały armii ludowej nacierające na południowym wybrzeżu Korei i na wschodnim brzegu rzeki Naklong nie lamują zaciekły opór nieprzyjaciela i odwierają kontrataki wojsk amerykańskich.

Na wybrzeżu południowym nieprzyjacieli pod osłoną lotnictwa stawia w dalszym ciągu zaciekły opór, usiłując powstrzymać natarcie oddziałów armii ludowej.

Oddziały armii ludowej, działające na wschodnim brzegu rzeki Naklong, odwierają kontrataki nieprzyjaciela, prowadzą w dalszym ciągu walki ofensywne i na wielu odcinkach frontu wbijają się klinami w system obronny nieprzyjaciela.

ny wybrzeża udaremniły próby nieprzyjaciela, który usiłował dokonać desantu.

Dygnitarz hitlerowski wyjdzie na wolność

BERLIN (PAP) Jak podała z Monachium, w końcu września zostanie przedterminowo zwolniony z więzienia Hans Frische, główny komentator radia hitlerowskiego oraz dyrektor w goebbelsowskim ministerstwie propagandy.

Ruch strajkowy w Indonezji

HAGA (PAP) Według doniesień z Dżakarty w Indonezji przybiła na siłę fala strajków. Kilkaset tysięcy robotników bierze udział w strajkach. Masy pracujące Indonezji żądają polepszenia warunków życia, likwidacji reżimu kolonialnego i nacjonalizacji kluczowych gałęzi przemysłu.

Boją się propagandy na rzecz pokoju

HELSINKI (PAP) Jak donosi prasa, organizacja obrońców pokoju w Finlandii zwróciła się do kierownictwa radia fińskiego z prośbą o zezwolenie nadawania, raz w miesiącu w ciągu jednej godziny specjalnej audycji, poświęconej działalności obrońców pokoju. Kierownictwo radia fińskiego odmówiło jedynak udzielenia zezwolenia.

Na drodze do wskrzeszenia „Wehrmachtu”

Acheson - Bevin - Schuman obradują w Nowym Jorku

NOWY JORK (PAP) W Nowym Jorku we wtorek rano rozpoczęła się w hotelu Waldorf-Astoria konferencja ministrów spraw zagranicznych USA, Anglii i Francji — Achesona, Bevina i Schumana. Konferencja ta, jak i poprzednie rozmowy przedstawicieli trzech państw zachodnich, stanowi próbę połączenia państw zachodnich w sojuz wojskowy pod hegemonią USA, skierowanym przeciwko ZSRR, Chinom i krajom demokracji ludowej.

Jak wynika z doniesień korespondentów, ściśle związanych z delegacją amerykańską, rozmowy sprowadzają się w zasadzie do wysiłków USA wskrze-

szenia sił zbrojnych Niemiec zachodnich i włączenia ich do połączonych sił zbrojnych Europy Zachodniej. Korespondenci podają, że na konferencji omawiana będzie również sprawa Tajwanu i Korei oraz podjęta zostanie próba uzgodnienia słowniska trzech państw na zbliżającej się sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych.

Po zakończeniu pierwszego posiedzenia Achesona, Bevina i Schumana, przedstawiciel Departamentu Stanu Mc Dermott oświadczył, że ministrowie spraw zagranicznych przystąpili do analizowania problemów europejskich.

Pracownicy Służby Zdrowia omawiają swoje zadania w realizacji Planu 6-letniego

WARSZAWA (PAP). Jak już krótko donosiliśmy ponad 140 członków aktywistów Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia przedyskutowało na V Plenum zadania 110-tysięcznej rzeszy członków Związku w dziedzinie realizacji Planu 6-letniego. W obradach wzięli udział: min. zdrowia dr Michejda, sekretarz CRZZ I. Piwowarska oraz przedstawiciel KC PZPR dr Przysocki.

„Wspólnie ze Związkiem Zaw. — oświadczył min. zdrowia witając uczestników obrad — podnosić będziemy nieustannie warunki bytowania i pracy szerokich rzeszy ludności całego kraju przez zapobieganie chorobom i najsukcesowniej ich leczenie.

Wyrażam przekonanie, że z daniami swoim i obowiązkom sprośtam, gdyż wiemy, że związek zawodowy jest rzetelnym sojusznikiem i sprzymierzeńcem Ministerstwa Zdrowia w walce o kadry, o podnoszenie poziomu zawodowego i ideologicznego wszystkich pracowników Służby Zdrowia w walce o ich dojrzałość polityczną, o nowy stosunek do pracy, o dyscyplinę pracy i o współzawodnictwo”.

Zadania pracowników Służby Zdrowia w Planie 6-letnim omówił przewodniczący Zarządu Gł. dr Fiderkiewicz. Plan przewiduje m. in. przeszło dwukrotny wzrost przychodni miejskich i Ośrodków Zdrowia na wsi, których liczba wynosić będzie 3.055. Przy przemyślowych zakładach pracy powstanie 2.270 ambulatoriów, przychodni i tzw. półsanatoriów. Liczba łóżek w szpitalach i ośrodkach zdrowia na wsi wzrośnie z 89.000 do 120.000 ponadto sanatoria i prewentoria rozporządzać będą 55.000 łóżek. Wzrosną również kadry lekarskie. W okresie Planu opuści wyższe uczelnie ponad 9.000 lekarzy, a ponadto wyszkolonych zostanie blisko 3.000 felcerów. Te wielkie zadania realizowane będą kosztem ponad 100 miliardów zł.

W obszernej dyskusji uczestnicy Plenum omawiali sposoby postawienia na najwyższym poziomie wszechstronnej opieki lekarskiej nad wielomilionowymi masami pracujących, którzy realizować będą Plan 6-letni.

Obfite zbiory bawełny w Chinach

PEKIN (PAP) Agencja Nowych Chin podaje, że zbiory wielu prowincji Chin Środkowych i Południowych przy stąpiły do zbioru bawełny. W roku bież. oddano pod zasiew bawełny ponad 10.000.000 mu ziemi, (1 mu — 1/16 ha). Przewiduje się, że zbiory bawełny na wspomnianych wyżej terenach osiągną w br. 3.000.000 pikuli, (1 pikul 60,5 kg). Tegoroczne zbiory bawełny będą o 1/3 większe niż w roku ubiegłym.

Nowe rządy w Danii i Grecji

KOPENHAGA (PAP). Król Fryderyk duński powierzył przywództwo partii socjal-demokratycznej Hedtoftowi, tworzącemu nowego rządu. Partia socjal-demokratyczna, która odniosła zwycięstwo w ostatnich wyborach, nie zdobyła większości parlamentarnej, tak, że Hedtoft będzie zmuszony utworzyć rząd koalicyjny.

LONDYN (PAP). Donoszą z Aten o zaprzysiężeniu tam nowego greckiego rządu koalicyjnego. Premier Venizelos (liberal) będzie miał do współpracy na stanowiskach wicepremierów bez teki Tsaldarisa (monarchista) i Papandreu (socjal-demokrata).

Międzynarodowe Targi w Płowdiu

SOFIA (PAP). Olbrzymia frekwencja panuje na IV Międzynarodowych Targach w Płowdiu. Szczególne zainteresowanie wzbudza pawilony Związku Radzieckiego, w których wystawione są m. in. najnowsze rolnicze maszyny radzieckie — traktory, młotarki, kombajny itd.

2.655 tys. Japończyków podpisało Apel Pokoju

PEKIN (PAP). Jak donoszą z Tokio, do 7 września 2.655.406 osób złożyło podpisy pod apelem sztokholmskim. Dane te podała do wiadomości sekretariat japońskiego komitetu obrony pokoju.

Manifestacja w Warszawie Wysiedleni z Francji przybyli do Ojczyzny

WARSZAWA (PAP). Przybycie 13 bm. do Warszawy 47 Polaków, wysiedlonych po wieloletniej, ciężkiej pracy dla Francji przez udzielający ochrony i pomocy zbrodniarzom wojennym, uzależnionym od amerykańskich imperialistów rząd Plevena, stało się manifestacją głębokiego oburzenia społeczeństwa stolicy przeciwko faszystowskiemu represjom stosowanym wobec emigrantów — demokratów we Francji.

W imieniu ponad 4 milionów związkowców polskich, wita wysiedlonych przedstawiciel CRZZ — poseł Rusecki. Wyrażając potępienie niesłychanych, barbarzyńskich metod rządu i policji francuskiej poseł Rusecki oświadcza: „Szykany i represje władz francuskich nie zerwą przyjaźni między narodami Francji i Polski. Wiemy, że akcja ta,

NOWY SZLAK WODNY

łączy Azję środkową z Oceanem Lodowatym tworzą ludzie radzieccy

* Popłynę „białe złoto”
* Moskwa połączona z Turkmenią
* Elektryczne statki

MOSKWA (PAP). Główny kanał turkmeński — gigantyczna budowa irygacyjna epoki stalinowskiej, wskrzesi życie nie tylko na milionach hektarów ziem pustynnych, lecz jednocześnie połączy republikę środkowo-azjatycką z europejską częścią Związku Radzieckiego.

Po zakończeniu budowy głównego kanału turkmeńskiego i rozpoczęcia się gługi na tej trasie, Związek Radziecki dysponować będzie potężną arterią komunikacyjną, po której płynąć będą łańdki od brzegów Oceanu Lodowatego do kwitnących oaz Azji Środkowej. Ten wielki szlak wodny bieć będzie od brzegów Morza Białego przez Białomorsko-bałtycki kanał im. Stalina, przez jez. Onega i jez. Białe do rezerwuaru rybińskiego przy ujściu którego połączy się z Wołgą.

Ślad bieć będzie Wołgą przez Gorki, Kazań, Kujbyszew, Saratow i Si-

lingrad do Astrachania nad Morzem Kaspijskim. Następnie tą wielką arterią komunikacyjną bieć będzie od Krasnowodka nad Morzem Kaspijskim przez główny kanał Turkmeński do A-Tadżycką SRR, Uzbekistan i Kazachstan bliki Azji Środkowej — Turkmenia, Tadżycką SRR, Uzbekistan i Kazachstan z Oceanem Lodowatym.

Nową arterią komunikacyjną popłyną statki i barki z „białym złotem” — bawełną, która z odległych rejonów Azji środkowej dowożona będzie bezpośrednio do fabryk włókienniczych centralnych ośrodków przemysłowych kraju radzieckiego. W kierunku odwrot-

nym płynąć będą statki ze zbożem, maszynami rolnicze i urządzeniami przemysłowe.

Moskwa — stolica ZSRR, otrzyma przez kanał moskiewski, Wołgę, Morze Kaspijskie i kanał turkmeński bezpośrednią drogę wodną do republik Azji Środkowej.

Nawigacja na Amu-Darii związana jest jednakże z wieloma trudnościami. Prąd tej rzeki jest niezwykle wartki osiągając 2,5 m na sekundę. Wody Amu-Darii niosą ze sobą olbrzymie ilości piasku i mulu, zmieniając często kierunek i podmywając brzegi. Zbudowanie zapory wodnej na tej rzece w pobliżu miejscowości Tachja-Tasz, podnieśli znacznie poziom wody i polepszy warunki żeglugi na Amu-Darii.

Ministerstwo Floty Rzecznej ZSRR przystąpiło już do opracowania projektów nowych statków przeznaczonych dla żeglugi po kanale turkmeńskim. Wymagać będzie wprowadzenia do eksploatacji specjalnych statków poruszanych przy pomocy elektryczności.

Przymusowy werbunek na wojnę do Korei

PEKIN (PAP). Jak donoszą z Tokio w portach japońskich odbywa się przymusowy werbunek robotników portowych na wojnę do Korei.

Robotnikom obiecuje się dobrą płacą pracę w portach po czym wysła się ich do obozu w pobliżu Jokohamy, a następnie do Korei. W ciągu ostatnich kilku dni wielu spośród zwerbowanych robotników zbiegło z obozu.

Rozpoczęły się już wykopki ziemniaków

WARSZAWA (PAP). W niektórych województwach rolnicy przystąpili już do wykopki ziemniaków. Po sprzucie ziemniaków wczesnych, obecnie przeprowadza się normalne wykopki ziemniaków późniejszych. Pierwsze do zbioru przystąpiły indywidualne gospodarstwa chłopskie, które często na kartofliskach zasiewają zboża ozime.

Według dotychczasowych informacji, prace te są najbardziej zaawansowane w woj. warszawskim, gdzie zebrano już ziemniaki z powierzchni ok. 8 tys. ha. W woj. warszawskim trwają również wykopki w kilku zespołach PGR. Wcześniej rozpoczęło również wykopki w woj. krakowskim. Dotychczas zebrano tam ziemniaki z ok. 2 proc. ogólnej powierzchni upraw.

W tym roku w znacznie szerszym zakresie niż w roku zeszłym stosuje się mechaniczny zbiór ziemniaków, zarówno w gospodarstwach socjalistycznych jak i w gospodarstwach indywidualnych. Umożliwia to powiększony park maszynowy. PGR-y dysponują na okres wykopki 6.657 kopaczkami konnymi i 2.667 kopaczkami traktorowymi, a w państwowych i spółdzielczych ośrodkach maszynowych znajduje się ogó-

łem 14.300 kopaczek konnych i 1.159 kopaczek traktorowych.

Oburzająca decyzja rządu belgijskiego

BRUKSELA (PAP). Rząd belgijski, wykonując poufne rozkazy rządu USA, postanowił wydać w ręce faszystowskiego rządu ateńskiego dwóch demokratów greckich, przebywających w Belgii i aresztowanych niedawno przez policję belgijską.

Prześladowanie demokratów w Japonii

PEKIN (PAP). Jak donosi wychodzący w Tokio dziennik „Nippon Times” japońskie Ministerstwo Oświaty postanowiło zwolnić wszystkich profesorów i nauczycieli o poglądach postępowych. Represje dotkną około 1.000 pedagogów.

Policja japońska dokonała niedawno nagłej rewizji w lokalu Zw. Zaw. Robotników Łączności w mieście Jamaguti, aresztując 14 członków, podejrzanych o rozpowszechnianie anty-amerykańskich ulotek. W tymże dniu policja dokonała rewizji w szkole koreańskiej w Kobe, gdzie rękoma były drukowane ulotki antyjapońskie i antyamerykańskie. Aresztowano 23 osoby. W mieście Kuruidzawa został aresztowany przed kilkoma dniami pod tym samym pretekstem znany filozof Kunio Oka.

Senat USA aprobeuje projekt reakcyjnej ustawy

WASZYNGTON (PAP). Senat USA zaaprobował i przesłał do Izby Reprezentantów profaszystowski projekt ustawy, domagający się rejestracji partii komunistycznej i innych organizacji oraz przewidujący masowe internowanie elementów postępowych w obozach koncentracyjnych w wypadku wprowadzenia „stanu wyjątkowego”. Projekt ustawy ostro ogranicza imigrację i naturalizację osób urodzonych w innych krajach.

7 senatorów głosowało przeciwko projektowi ustawy.

Francuscy kolonizatorzy niesłychanym okrucieństwem prowadzą wojnę w Vietnamie

BERLIN (PAP). Dziennik „Vorwaerts” zamieścił wywiad z czterema b. niemieckimi żołnierzami Legii Cudzoziemskiej, którzy czas dłuższy spędzili w Vietnamie, biorąc udział w walkach przeciwko armii wyzwoleńczej Vietnamu. Nazwiska ich brzmią: Heinz Gundler, Fritz Markwaert, Rudolf Hamm i Otto Schuman.

Trzech spośród nich zostało w 1945 roku wziętych do niewoli przez Amerykanów i Anglików w Norwegii, skąd zostali przesłani do Niemiec i wydani francuskiemu władzom okupacyjnym, które zwerbowały ich do Legii Cudzoziemskiej. Cztery ich towarzyszy trafił do niewoli we Francji.

B. Legioniści oświadczyli, że francuscy kolonizatorzy prowadzą w Vietnamie wojnę z niesłychanym okrucieństwem. Cały naród Vietnamu nienawidzi francuskich ciemięż-

cieli i ich najemników. Wojska kolonialne dokonują wypadów ze swych umocnionych punktów na spokojne wsie i puszczają je w dym. Wszyscy, którzy usiłują wyostać się z palących domów — padają pod kulami.

Każdy batalion Legii posiada tzw. „drugie biuro”, składające się z oficerów, którzy przesłuchują jeńców. Wziętych do niewoli jeńców-patriotów wieszają się z skutymi rękami i nogami i poddaje się ich torturom tak długo, aż złożą zeznania lub ako naję. Jednym z praktykowanych sposobów torturowania jest przymocowywanie do nosa i brzucha przewodów elektrycznych i przepuszczenie przez nie prądu.

B. legionieści opowiedzieli również o specjalnym „trzynastym” oddziale Legii, wykorzystywanym głównie dla ekspedycji karnych.

114

Spróbowała się uśmiechnąć, wyszło to jednak nienaturalnie i blade.

Pomyślał, że teraz Marta jest naprawdę w ciężkiej sytuacji. Wydarzenia ostatnich dni spadły na nią trudnym do udźwignięcia brzemieniem. Wszyscy się od niej odwrócili, na nikogo nie może liczyć.

— Nie gryz się, Marto — powtórzył — popatrz na mnie...

Dźwiżyła głowę. Oczy miała smutne, podkrążone ciemnymi obwódkami.

— Jestem z tobą, Marto...

Wolniotko skinęła głową.

— Tak, wiem o tym, Wiem o tym i dlatego... — zahalała się na moment — i dlatego mi trochę lżej.

Wtedy pochylił się i pocałował ją w usta. Wyraźnie i jasno zrozumiał, że od dzisiaj drogi ich złączyły się. Czego nie potrafiły lokończąc lata spokoju i ciszy — dokonano kilka burzliwych dni, łamiących wszystko, co istniało dotychczas...

Wyprostowała się pierwsza.

— Idź, Andrzej, do domu — rzekła — przyjdę do ciebie później. Teraz muszę zaopiekować się matką...

Nie oponował. Poglądziła go po twarzy i odeszła.

Długo stał na szosie, odprowadzając ją wzrokiem. Oddalała się coraz bardziej, niska i drobna. Łęska, córka podpalacza. Biedna, kochana dziewczyna...

...W dwa dni później, kiedy Socha spotkał Raczka,

podchorąży uśmiechnął się i oznajmił:

— Jutro już wyjeżdżamy!

Wiadomość ta nie była dla Andrzeja niespodzianką. Wiedział dobrze, że zarówno ekipa MO, jak i Komisja Śledcza nie mają tu już nic do roboty.

Śledztwo zostało zakończone, życie w Wierzbniku wracało na normalne tory.

Nie ulegało wątpliwości, gdzie należało szukać winnych. W toku dochodzeń stwierdzono ponad wszelką wątpliwość, że dr Łęski podpalił tartak. Do stwierdzenia tego dopomogło znalezienie pustego karnistra. Leżał on tam, gdzie go Łęski wyrzucił, to znaczy pod parkanem, w pobliżu spalonego na popiół magazynu wybrakowanej tarcicy. Karnister ten pokazano Marylce.

— Nie poznaje go pani! — spytał bardzo surowym głosem kpt. Suchy. Dziewczyna zaczerwieniła się, jak piwonias. Poznała. W karnistrze tym przechowywała naftę. Stał zawsze w szopie. W jaki sposób znalazł się w pobliżu miejsca pożaru — nie miała pojęcia.

Nie było to zresztą potrzebne. Grunt że miał je kpt. Suchy. Dla niego sprawa była jasna i wiedział dobrze, kim jest podpalacz. Nie mógł tylko z całą pewnością stwierdzić motywów, jakie kierowały w ową noc Łęskim. Utrudniała to choroba Łęskiego. Według zdania lekarza-psychiatry nie była to choroba symulowana. Obecnie Łęski przebywał w Kielcach, na obserwacji. Zachowywał się spokojnie i cicho, lecz mimo to lekarze nastawieni byli raczej pesymistycznie.

— Nie wiem, kapitanie, czy przedko będziecie mogli rozmawiać z nim w rozsądny sposób — powiedział dr Komarzy, a jego koledzy całkowicie podzielali tę opinię.

Praktycznie więc biorąc — sprawa utknęła w miejscu. Łęskiego można było z niej wykluczyć, jako chorego umysłowo nie mógł wchodzić w rachubę. Tak samo nie udało się dotychczas znaleźć jego syna. Wsiakł, jak ka-

mien w wodę. Według posiadanych przez milicję doniesień — młody Łęski wyjechał do Warszawy. Szukano go tam, lecz narazie bez rezultatu. Nieuchwytny był również Skowron.

Pewnym sukcesem był natomiast fakt, że w rękach MO znajdowali się „Wasik”, Szmidt i Balcer.

Materiałów obciążających zebrano sporo. Akta Komisji Śledczej, protokoły zeznań różne dokumenty i listy tworzyły łącznie parę grubych tomów. Zawierały całą historię tartaku. Było w nich dosłownie wszystko. Wszystkie brudy i wszystkie kanty.

— Wystarczy tego, by parę osób przez długi czas posiedziało w więzieniu! — powiedział podchorąży Raczek.

I mieszkańcy Wierzbnika i zatrzymani doskonale zdawali sobie z tego sprawę. Szmidt popadł w kompletną apatię. Całymi godzinami milczał, z nikim nie chciał rozmawiać. „Wasik” zachowywał się podobnie, jeden tylko Balcer nie tracił otuchy. Położenie jego było zresztą znacznie lepsze, bowiem wiedział, że jest ktoś, kto robi wszystko, co robić można, by ulżyć jego doli i by postarać się o zwolnienie go z aresztu. Jakimś niejasnym sposobem dowiedział się, że żona wyjechała w jego sprawie, aż do Warszawy. To dodawało mu otuchy. Zaw sze lżej człowiekowi, gdy wie, że ktoś się o niego troszczy...

Wywożono ich z Wierzbnika rano. Dzień był pochmurny i mglisty. Lada moment należało spodziewać się deszczu.

Na podwórzu tartaku wjechał wielki samochód ciężarowy, z Kielc. Była godzina ósma. Mimo to, przed bramą zebrała się spora grupka ludzi. Niewiadomo skąd zdążyli się już dowiedzieć, że właśnie dzisiaj milicja wywozi aresztowanych.

Kobiety ciekawie wyciągały głowy.

— O... ida... ida...

Tadeusz Gout

KOREA

Kraj spokojnych poranków

Tak zwane „demokracje zachodnie” muszą oczywiście znaleźć pięknie brzmiące usprawiedliwienia dla swej niecznej polityki, która wydała Koreę na łup japońskich imperialistów. G. Kennan — wuj obecnego wysokiego „funkcjonariusza” Departamentu Stanu — udawał w popularnym tygodniku „Outlook”, iż Koreańcy są „leniwi”, „nieuczliwi”, „antypatyczni”, że „stanowią produkt cywilizacji i kultury znajdującej się w „pełnym rozkładzie” itp. Anglik H. B. Drake w książce pt. „Korea of the Japanese” pisał, iż dążenie Koreańczyków do niepodległości jest dążeniem „dziczym”. Na wieś w czasie ostatniej wojny w r. 1942 Amerykanin Hugh Byas pisał (Government by assassination) że przyznanie Koreańczykom niepodległości byłoby „okrutnym podarunkiem”.

Jeszcze „okrutniejszym podarunkiem” były japońskie rządy na Korei. Pierwszy gubernator japoński na Korei, Tenouchi, w kilku następujących słowach scharakteryzował japońską politykę: „Koreańczycy muszą zastosować się do naszych porządków albo — umrzeć”.

Nam Polakom słowa te żywo przypominają analogiczne wypowiedzi Hitlera czy Franka w odniesieniu do narodu polskiego.

Kapitałiści japońscy zagarnęli w swoje ręce wszystkie bogactwa kraju skazując lud koreański na głód, nędzę i bezsilny wysiłek. W kopalniach i fabrykach wprowadzono 16 godzinny dzień pracy a dzieci i kobiety wysiłek wano w sposób nieznanym nawet w najbardziej kapitalistycznych państwach świata. Robotnicy byli niewolnikami; w najpełniejszym tego słowa znaczeniu. Rolnicy wiedzli również bezradziejny żywot ludzi niepewnych jutra a bowiem administracja japońska systematycznie przy pomocy różnych podstępów wywłaszczała chłopów z ich posiadłości, a jeśli nawet zdołał oni utrzymać się na swej ziemi, to ugnali się pod ciężarem podatków i danin, która musieli oddać na rzecz wielkich posiadaczy i państwa. Japończycy hamowali świadomość rozwój nauk i sztuki koreańskiej w kraju nie istniał ani jeden teatr, nie było ani jednego wydawnictwa w języku koreańskim, w szkołach nie uczono ojczystego języka. Jedyną możliwością kształcenia się oznaczała wyjazd za granicę. Nic dziwnego iż w tych warunkach Koreę nuriowały

głębokie ruchy rewolucyjne, skierowane nie tylko przeciw japońskim okupantom lecz także i przeciw współpracującej z nimi rodzimej reakcji, która się szybko asymilowała. Masę zdesperowanych robotników i chłopów uciekały w niedostępne góry, formując od działy rewolucyjne. W r. 1910 gen. Li Tung Houi przeszedł wraz ze swymi żołnierzami do Mandżurii, gdzie znajdowała się milionowa kolonia koreańska. Inna kolonia, licząca 180.000 mieszkańców, znajdowała się w okolicach Władystoku. Na terenie tych kolonii działy państwowe, antyjapońskie organizacje, jak — Liga Narodowa, Związek Nowej Korei i posiadająca duże wpływy sekta religijna Czendogjo. Działacze tych organizacji prowadzili w Korei pracę wychowawczą i kulturalną, dając do urealnienia kultury, tradycji i odrębności narodowej Koreańczyków. Państwowe ruchy Koreańczyków wkroczyły na drogę walki, po wybuchu Wielkiej Rewolucji Październikowej „Salwy tej Rewolucji — jak powiedział Mao Tse-Tung — przy niosły do Chin nazwiska Lenina i Stalina”. Odgłos salw Rewolucji Październikowej dotarł i do Korei. Pierwsza wielka manifestacja narodowa i rewolucyjna miała miejsce w Seoulu 1 marca 1919 r. Przedstawiciele Związku Walki o Niepodległość Korei odczytali przed milionami manifestantów w 216 miastach na 223 miast koreańskich „Proklamację Niepodległości”.

Reakcja Japończyków na tę manifestację była okrutna — zabito 7.000, rano 45.000, aresztowano 50.000 Koreańczyków. Japończycy gwałcili publicznie kobiety, odcinali uszy dziesiątym tysięcy mężczyźni i krzyżowali manifestantów, katolików koreańskich. „Aby osiągnąć porządek w tym kraju, konieczna jest żelazna ręka a nie giem zowe rękawiczki” — oświadczył Japończyk. Ruch narodowy został złamany a przywódcy schronili się w Szanghaju dokąd zwołano Kongres Narodowy i gdzie wybrano rząd składający się w większości z przedstawicieli grup reakcyjnych. W rządzie tym zwały się dwie grupy: proamerykańska, na której czele stał Syngman Rhee i — tak zwana grupa „syberyjsko-mandżurska”, która opierała się o Związek Radziecki i pragnęła kontynuować walkę zbrojną z japońskim najeźdźcą. Nadzieje proamerykańskiej grupy na zainteresowanie sprawą Ko-

Życie ZSRR

Na Krymie przystąpiono do montowania największego w Związku Radzieckim akwarium, przeznaczonych do obserwowania życia roślin i ryb morskich. Dzięki specjalnemu systemowi, baseny będą miały stale świeżą wodę, dostarczaną z głębi morza przy pomocy specjalnych rur.

Na specjalnej działce Digomskiego sowchozu uprawy winogron (w pobliżu Tbilisi — stolicy Gruzji) rosną winogrona 1,100 różnych nazw. Zgro madzoną tu winogrona uprawiane w Gruzji, Uzbekistanie, Turkmenii, Tadżykistanie, na Ukrainie oraz we Francji, Hiszpanii, Niemczech i in. krajach.

W pewnej hucie szklanej pod Moskwą skonstruowano oryginalny mechanizm, nazwany „automatem kombinowanym”. Automat ten wykonuje i przygotowuje sam najbardziej skomplikowane prace i zastępuje całkowicie pracę ręczną robotników.

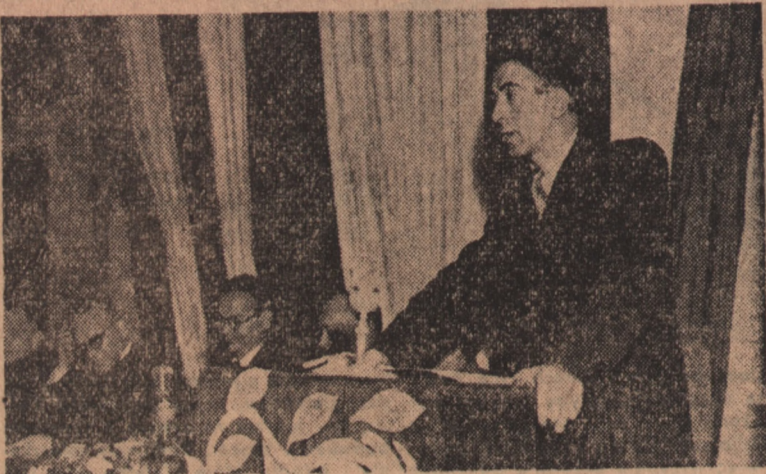
reii Konferencji Pokojowej zawiodył cała kowicie albowiem Prezydent Wilson, który był szkolnym kolegą Syngmana Rhee, nie chciał go nawet przyjąć na rozmowę.

Amerykani mimo osławionych 14 punktów Wilsona, gdzie była mowa również i o samostanowieniu narodów, wydali jeszcze raz Koreę na łup japońskich katów.

Tymczasem w Korei powstawała nowa decydująca siła polityczna. W r. 1923 założono pierwsze komórki i organizacje komunistyczne, a w r. 1925 zorganizowano Partię Komunistyczną, która oczywiście objęła kierownictwo w walce wyzwoleńczej z najeźdźcą. Partia uzyskała szeroki wpływ w całym narodzie, który z wyjątkiem burżuazji i feudalnej elity — był nieprzejędłym wrogiem Japończyków. Opierając się na robotników i chłopach Koreańska Partia Komunistyczna organizowała masowe manifestacje w r. 1926, trzymiesięczny strajk generalny w r. 1929, demonstrację młodzieży w Gwan Dju w r. 1929, powstanie chłopów w 1930 i 1932 r.

Naród koreański znalazł w Partii Komunistycznej przywódcę walk wyzwoliteńskich i realizatorke wielkich reform społecznych.

ZE ZJAZDU „CARITAS”

W dniu 12 września 1950 r. odbyło się zebranie organizacyjne zrzeszenia „Caritas”. Zebranie miało na celu wybór władz, zgodnie z nowym statutem zrzeszenia. Władze te przejmą wszystkie agendy zrzeszenia. W obradach wzięli udział około 200 księży i działaczy katolickich — reprezentantów zarządów diecezjalnych „Caritas” z całego kraju. Zebrani uchwalili jednomyślnie deklarację zjazdu, w której wyrazili wolę rozłączenia udziału w walce o pokój.
(Foto — Film Polski)

„LISA” z Poznania

Nowoczesne osiedle

Na jednym z krańców Poznania, przedmieściu Dębiec, powstaje od stosunkowo niedługiego czasu nowe wielkie osiedle robotnicze.

Osiedle to przeznaczone jest w zasadzie dla pracowników niedalekich Zakładów Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina i jego też racjonalizatorów, przodownicy pracy i robotnicy skąd dają się na znaczną większość mieszkańców tego osiedla. Wspominamy „w zasadzie” bo przecież oprócz pracowników Zakładów im. Stalina na osiedlu tym zamieszkać w przyszłości, lekarze, bibliotekarze i liczny szereg tych pracowników, bez którego nie może obyć się jakiegokolwiek racjonalnie pomyślane i zamieszkałe osiedle.

Osiedle to projektowane przez ZOR a budowane przez SPB, powstaje niezwykle szybko tak szybko nawet, że spora liczba mieszkańców Poznania dotąd nie wie, gdzie to osiedle się mieści i jak do niego po opuszczeniu wozu tramwajowego na ostatnim przystanku dojść nie tracąc zbędnego czasu. A przecież osiedle to już teraz składa się z 10 bloków mieszkalnych, z których 10-ty jeszcze w roku bieżącym zostanie całkowicie wykończony i oddany do użytku, a następny a więc 11-ty

z rzędu blok mieszkalny zostanie jeszcze podciągnięty pod dach.

Budowa tego osiedla rozpoczęła się przed dwoma laty. Stosunkowo niedawno jak na tak wspaniałe osiągnięcie. 9 bloków mieszkalnych na Dębcu posiada już 380 mieszkań zajętych przez świat pracy. Są to mieszkania od 2 — 4 izb. Na każdy blok przypada 36 mieszkań, jedynie blok 8 posiada ich 74.

Osiedle posiada własną szkołę, a w trakcie budowy jest i przedszkole. Mieszkańców tego osiedla obsługuje, jak dotąd, jeden sklep spółdzielczy, co jest trochę mały, i biblioteka.

Jako specjalne osiągnięcie budowlane, swojego rodzaju rekord, uważać na leży bursę wybudowaną dla uczniów Szkoły Przemysłowej istniejącej przy Zakładach im. Stalina. Bursa ta została w ramach tegorocznego czynu lipcowego pracowników ZOR i SPB nietylko wybudowana, ale i całkowicie wyposażona i oddana do użytku w ciągu dośownie 3 miesięcy. Podkreślamy ten czas, bo obejmuje on okres od wyrzucenia pierwszej łopaty ziemi aż do chwili zamieszkania w bursie pierwszego ucznia. Bursa obliczona jest na 200 osób rozmieszczonych w 50 pokojach

MARIA BORUNIOWA

TAJEMNICA LEŚNEJ POLANY

Prosimy, odwiedzajcie nas. Nie przypuszczaliśmy, iż tak życzliwie nas przyjmiecie. Przyznam się, że z bijącym sercem wchodziłam w te progi. Spodziewaliśmy się wielkiej bury.

— Co? Więc nie mieliście zaufania do milicji?

— Ech, o tym nie ma mowy. Tylko było nam niewyraźnie, wiecie dlaczego...

— Wiem, wiem — że nie przyszliście zaraz z tą sprawą...

— Ale już się nie gniewacie? — pytała Ziuta przechylając filutecznie głowę.

— Bo to można?... — rozłożył szeroko ręce sympatyczny komendant.

Cała gromada wracała w jak najlepszym humorze.

To rozmawiając poważnie, to śmiejąc się rozgłośnie dotarli do obozu.

— Druhowie, macie trochę czasu? — zagadnęła chłopców Hanka.

— Bo co?

— Chciałabym jeszcze z wami porozmawiać o pewnej sprawie. Usiądźcie, odpocznijcie trochę, a my w tym czasie postawimy namiot, bo mamy czas wyliczony. Na popołudniu nie możemy odkładać. Poczekacie? Dobrze?

— Po co mamy czekać? My wam stawiąc pomożemy!

— Prędzej skończycie — do-rzucił Antek.

— Jak macie dobre chęci, to chodźcie do pomocy.

Wkrótce nowy, obszerny namiot był gotów.

Hanka poprosiła chłopców

wgłąb placu, na ustawioną obok drzewa ławeczkę.

Krzążąc się po placu dziewczynki spoglądały z zaciekawieniem na Hankę, rozprawiając o czymś z chłopcami.

Tej nocy Hanka długo nie mogła zasnąć. Ośloniła kocem latarkę elektryczną i wyciągnęła spod poduszki notatnik. Miała tam streszczenie planu całomiesięcznego zajęć na obozie. Jeszcze sporo było przed nimi krajoznawczych wycieczek, a tu prawie co dzień coś niespodziewanego krzyżuje im plany. Ale to nic, one wszystko jeszcze odrobiją!

Zgasiła latarkę, przytuliła się do poduszki starając się zasnąć.

Ledwo przymknęła oczy, dobiegł jej uszu jakiś szelest. Jeszcze nie zdążyła zapalić latarke, gdy uczuła silne szarpnięcie za ramię.

— Co znowu się dzieje? — zawołała z niepokojem w głosie, zapalając latarkę.

— Nic, nic! Cicho, bo się pobudzą — usłyszała nad uchem szept Ziuty.

Przed nią stały z minami tajemniczymi Janka i Ziuta.

— Co wyprawiacie? Czy znów coś zaszło? — pytała zniecierpliwiona.

— Nic. Nic się nie stało, tylko Jance przyszło coś ważnego do głowy i, nie gniewając się, ale już nie możemy dłużej wytrzymać...

— To nie mogłyście poczekać do rana?

— O jej — do rana? Nie mogłyśmy wytrzymać!

ŚWIATEK DZIECIĘCY

Rok 6 Nr 30 | TYGODNIOWY DODATEK IKP | 16 9. 1950

Zebrałiśmy już zboża z pól!

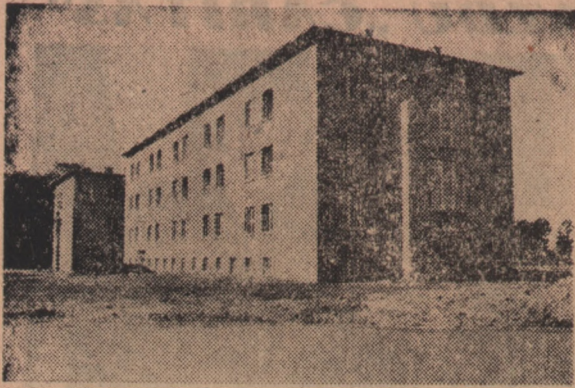
Fragment korowodu dożynkowego, który przed udaniem się do Lublina przeciągnął ulicami Bydgoszczy. Na zdjęciu wieniec dożynkowy Słowica niesiony przez przodującą młodzież powiatu.
(Foto — IKP)

Zebrałiśmy już zboża z pól. Pełne są stodoły i śpichrze. Na pola wyszły traktory przygotowując ziemie do jesennych siewów. Ukończyliśmy jeden rozdział wielkiej pracy, rozpoczynamy następny.

Podsumowaniem tego, co polscy chłopcy zrobili w tym roku, były ogólno-polskie dożynki w Lublinie. Do Lublina przyjechało 150 tys. delegatów z całego kraju! W pięknych, ludowych strojach przybyli chłopcy z Krakowskiego, z Pomorza, z Wielkopolski i Podhala. Przyjechali, by złożyć meldunek o tym, jak w ich wioskach, w ich gromadach wypadły inwa. Byli wśród

nich i właściciele gospodarstw i ci, którzy uważając, że lepsze wyniki daje praca wspólna, zespolowa, zakładali spółdzielnie produkcyjne.

Raporty delegatów były do siebie podobne. Wszędzie zebrano wysokie plony, wszędzie żniwa przebiegaly planowo, bez przeszkód. Chłopcy dziękowali naszemu Rządowi za pomoc, jaką udzielił im w tym nietatwym okresie. Pomocą tą były przede wszystkim maszyny, które szybko i sprawnie sprzątnęły zboże z pól. Dzień dożynek przemienił się w wielkie święto polskiej wsi. Udowodnił wszystkim że w życiu polskiego chłopca zasły o-

Bursa na 200 osób na Debicu dla uczniów Szkoły Przemysłowej.
(Foto — IKP)

pięćosobowych. Gmach nie byłby bursą uczniowską, gdyby nie był wyposażony w żłazki, szatnię, świetlicę z biblioteką, pralnię i suszarnię, posiadał wszystkie akcesoria potrzebne do spokojnego zamieszkiwania domu przez młodzież szkolną.

Z uwagi na to, że bursa ta nie może jeszcze pomieścić wszystkich uczniów tej szkoły, w trakcie budowy jest druga bursa na 100 osób. I ta bursa zostanie w roku bieżącym wykończona.

W planie 6-letnim przewiduje się wybudowanie na tym osiedlu około 60 bloków, wszystkie urządzenia socjalne i specjalny Dom Kultury z salą teatralną i kinem, powstanie tam wreszcie centralna pralnia oraz odpowiednia ilość sklepów uspołecznionych.

Osiedle to ma jeszcze jedną zdobycz techniczną, której nie posiada żadne inne osiedle w Polsce. Jest nim sposób ogrzewania całego osiedla. Obliczono, że w czasie pracy kółków w Zakładach im. Stalina ogromnie duża ilość pary wodnej zostanie bezużytecznie wypuszczona w powietrze. Zmuszenie tej pary do dalszej pracy, wykorzystanie jej energii było zadaniem, jakie postawił sobie projektodawca tego osiedla. Postanowiono parę z kółków Zakładów im. Stalina, zamiast puszczać przez kominy niepotrzebnie w powietrze, skierować ją w miejscach zimowych specjalnymi rurociągami do nowego osiedla. Pomysł raz wysunięty został z miejsca zaakceptowany i w ciągu ub. lata jeszcze zrealizowany. Praca przy kładzeniu rurociągu szła bardzo sprawnie i mimo stosunkowo jak na ten cel wielkiej odległości osiedla od Zakładów została pokonana w bardzo krótkim czasie. Padło wówczas przy tej pracy szereg rekordów Polski w pracach ziemnych. Ogrzewanie to zdaje w ciągu minionej zimy swój egzamin i należy być przekonanym, że i w roku bieżącym nowy sposób ogrzewania powędzie się w zupełności.

Plan 6-letni przewiduje również dla

tego osiedla ogromne inwestycje w postaci zieleńców. Rzecz zrozumiała. Zerwałszy już raz na zawsze z systemem budowania koszar. Budujemy mieszkania i osiedla, które nie tylko mają dać dach nad głową, ale i wypoczynek estetyczny dla oka. Osiedle mieszkaniowe bez zieleńców jest w takim aspekcie nie do pomyslenia. Stąd i to osiedle będzie miało swe ogrody. Tak, ale zanim to nastąpi będzie w niedługim czasie jesień, a potem nastąpi zima. Trzeba, by jeszcze zanim zazielenią się na tym osiedlu trawa, zanim zakwitną kwiaty, uporządkowane były tam dojeżdża do bloków. Dwie ulice, między którymi osiedle to się znajduje: Krakowska i Czechosłowacka, są pięknie brukowane, ale teren między domami przez który trzeba jednak przechodzić przedstawiać będzie jesienią widok dość ponury. Wprawdzie tam stałe jeszcze leżą wozy i auta, stałe osiedle to znajduje się w trakcie budowy, ale warty byłoby postarać się o to, by to piękne osiedle było pięknym także w czasie słońca. Postaramy się ułożyć choćby prowizoryczne chodniki. Mieszkańcy będą się czuli lepiej, a osiedle zyska na estetyce.

H. S.

LISA ze Słupska

Powstają kadry rzemieślnicze

Doskonale wyniki szkolenia narybku rzemiosła zegarmistrzowskiego

Słupsk, we wrześniu.

W obecnym stadium organizacyjnym rzemiosła, kiedy uspołecznienie warsztatów indywidualnych z dnia na dzień przybiera na sile, warsztaty szkoleniowe, jako część składowa Zakładów Doskonalenia Rzemiosła, mają pierwszoplanowe znaczenie w dziedzinie tworzenia kadr rzemieślniczych przeróżnych specjalności.

Przy ocenie doniosłości społecznej i gospodarczej warsztatów produkcyjno-szkoleniowych należy mieć na względzie przemiany strukturalne, jakie zaszły w naszym rzemiosle w ostatnich latach. Jak wiadomo, w ustroju cechowym rzemiosła mistrz był właścicielem warsztatu i na nim ciążył obowiązek szkolenia sobie narybku. Warsztat indywidualny z szeregiem czeladników i uczniów staje się ostatnio anachronizmem. Silniejsze gospodarstwo warsztaty rzemieślnicze razem z mistrzem i czeladnikami przechodzą do spółdzielczości pracy. Uspołecznione warsztaty rzemieślnicze nie okrzepły jeszcze w swych formach organizacyjnych, jeszcze nie zdobyły tej sily gospodarczej, aby już mogły kształcić nowych terminatorów. W niedługim czasie niewątpliwie i do tego dojdziemy, że rzemieślnicze spółdzielnie pracy obok funkcji produkcyjnych i usługowych będą mogły się podjąć szkolenia praktycznego narybku rzemieślniczego. Sprawa ta w zasadzie nadal się jeszcze do dyskusji, a tymczasem życie ciągle wymaga nowych kadr fachowców.

Dla wykonania najpilniejszych zadań gospodarczych, które generalnie zostały ujęte w Planie 6-letnim, potrzebujemy jak największą liczbę specjalistów. Potrzebujemy już dziś i jutro, dlatego nie możemy sobie pozwolić na szkolenie długofalowe. Obok podstawowego i średniego szkolnictwa zawodowego, które przygotowuje na długiej fali kadry fachowców wyższego rzędu, musi więc w interesie ogólnym działać aparat szkoleniowy, pracujący na przyspieszonych obrotach i wprowadzający możliwie najszybciej przyszkoloną młodzież do procesów produkcyjnych. Zadaniem to wykonują na odcinku szkolenia teoretycznego przeróżne kursy, organizowane przez ZDR, zaś przeszkolenie praktyczne dają warsztaty produkcyjno-szkoleniowe. Doświadczenia, które w swych warsztatach szkoleniowych zebrał Gdańsk ZDR, dają podstawę do twierdzenia, że jest to najlepsza metoda wykorzystania doświadczonego mistrza, słynnych speców rzemieślniczych na etatach instruktorów i równoczesnego zapewnienia życiu gospodarczemu z bazy młodzieżowej nowych kadr rzemieślniczych.

Oddział b. Szczecińskiego ZDR w Słupsku, przekształcony ostatnio w Koszaliński ZDR, w tym eksperymencie zrobił jeszcze krok dalej, wychodząc z założenia, że również rzemiosła usługowe mogą czerpać młode kadry z warsztatów szkoleniowych.

Pierwszy warsztat usługowo-szkoleniowy powstał w Słupsku przy ul. Popławskiego 15 z inicjatywy mistrza Leona Barańskiego, prezesa OZC w Słupsku. Inicjator jest zegarmistrzem, nie więc dziwnego, że słupski warsztat usługowo-szkoleniowy działa również w tej specjalności. Tutaj należy wyznać, że prezes Barański zlikwidował swój warsztat prywatny, urządzenia przekazał placówce szkoleniowej i sam się poświęcił pracy instruktorskiej.

Do warsztatu przyjmowana jest młodzież od 17 roku życia spośród absolwentów różnych szkół zawodowych. Program nauczania jest rozplanowany na 2 lata. Szkolenie odbywa się przy pomocy włączenia do praktycznych procesów produkcyjno-reperacyjnych.

Zajęcia dzienne rozłożone są w ten sposób, że adeptci wysłuchują przez 3 godziny teorii, a przez 5 godzin mają praktyczne zajęcia warsztatowe. Każdy uczeń za swą pracę otrzymuje wynagrodzenie w zależności od swych uzdolnień i przydatności warsztatowej. Jak wykazuje dorywcza praktyka, młodzież dość szybko przyswaja sobie tajemnice wiedzy zegarmistrzowskiej i nabiera zainteresowania do nowego zawodu. Wśród narybku rozwijane jest przy tym planowo współzawodnicтво pracy.

Zegarmistrzowski warsztat usługowo-szkoleniowy stał się popularną placówką w Słupsku. Klientela nabrała zaufania do warsztatu i na brak zamówień placówka nie może się skarżyć. Szerokim strumieniem płyną do warsztatu zamówienia na naprawy, a zadowolona klientela wprawia w ruch przyspieszony jego obroty.

Z uzyskanych opłat za usługi reperacyjne reguluje się płace 4 instruktorów, wynagradza się uczniów oraz zakupuje się materiały i urządzenia pomocnicze. O rozwoju instytucji świadczy fakt, że w lipcu np. wpływy z opłat usługowych wyniosły 327.176 zł. Niedługo jest czas, że placówka stanie się samowystarczalną.

W tej chwili w warsztacie szkoli się 9 uczniów i 3 uczennice. Cały zespół jest pochodzenia robotniczego. Nauka jest tak rozplanowana, że co pół roku część absolwentów zdaje egzamin czeladniczy, przechodzi do normalnego zegarmistrzostwa, a warsztat przyjmuje nowego narybka.

Podczas wizytacji placówki mieliśmy okazję stwierdzić, iż to rzemieślnicze perpetuum mobile działa sprawnie, wyniki warsztatowe są pokaźne, a szkoląca się młodzież jest zadowolona z zawodu i z warunków, w jakich polara wiedzę rzemieślniczą. Prezesowi Barańskiemu należy pogratulować precyzyjnej organizacyjnej i praktycznego rozwiązania tego kapitalnego dla zegarmistrzostwa słupskiego zagadnienia.

Zdz. W.

„Szybka odbudowa Warszawy — to wielki cel ogólnonarodowy. To zadanie na miarę historyczną. Miasto to zasłużyło w pełni by stać się przedmiotem dumy i kultu powszechnego. Nie ma, bo chyba nie powinno być w Polsce, ani nawet poza jej granicami, człowieka noszącego w sercu godność i honor Polaka, który by nie czuł się moralnie i społecznie zobowiązany wobec Warszawy, wobec jej losów, jej potrzeb i jej przyszłości. Czyż więc mogłby ktokolwiek z nas poskąpić jej swej pomocy, gdy Warszawa tej pomocy najbardziej potrzebuje?»

Z przem. Prezydenta Bieruta na inaugurację września 1947 r.

gromne zmiany. Dzisiaj chłop nie przy miera głodem, nie orze na cudzej ziemi. Dzisiaj chłop polski pracuje dla siebie. Pięknie to podkreślił delegaci, pisząc w powziętej przez nich uchwale: „My w Polsce Ludowej siejemy i zbieraliśmy coraz obfitsze plony z naszej własnej ziemi. Naszą własną pracą budujemy nowe, lepsze życie dla nas, naszych dzieci i wnuków”. Zapamiętajcie sobie te słowa. Milionowa rzesza chłopów polskich stoi dziś na straży Pokoju, na straży Waszego szczęścia, Waszej radości, Waszej nauki.

My, młodzież szkoły podstawowej w Przepałkowie, zebrana na uroczystości otwarcia nowej szkoły, pięknej i wspólnej, pozdrawiamy serdecznie wszystkich czytelników „Światka Dziecięcego” i życzymy, aby również mieli tak śliczną i wspaniałą szkołę!

Łukaszewska Stanisława, klasa VII, Szczęsna Jęmina, klasa VII, Beisert Bolesław, klasa VI.

Opiszę Ci, kochany Świątku, jak spędziłam 2 miesiące wakacji. W pierwszym miesiącu byłam w domu, a w następnym wyjechałam na kolonie do Ciechocinka, gdzie przedko mi mijał czas. Moje stawy w Ciechocinku wyleczyły się zupełnie. Teraz co roku będę wyjeżdżała na kolonie po słońce i zdrowie.

Pod koniec wakacji nie mogłam się jednak już doczekać szkoły. Nie mogę się również nady doczekać następnego numeru Świątka. „Tajemnica Leśnej Polany” jest tak ciekawa, że mnie się wydaje, że od ednego numeru do drugiego mija rok, a nie tydzień.

Również zainteresowałam się bardzo konkursem o Warszawie.

Pozdrawiam Ciebie i wszystkie dziećmi ze Świątka

Hania Dankowska z Bydgoszczy.

Otwieramy spółdzielnię szkolną

W bieżącym tygodniu słyszeliście dużo o spółdzielczości.

Większość szkół, a pewno i Warszawa posiada własną uczniowską spółdzielnię. Ale zapytacie zapewne, co macie robić, gdy takiej spółdzielni u was nie ma.

Drogie dzieci! Chcąc założyć spółdzielnię, musicie się wprost udać do Waszego nauczyciela o pomoc, którą na pewno otrzymacie. Następnie oglosicie zebranie wszystkich chętnych, którzy taką spółdzielnię chcieliby mieć.

Na tym zebraniu wybierzenie kierownika sklepu i dwóch pomocników, oczywiście takich, którzy będą się nadawali do tych czynności. Wybrany zarząd — że go tak nazwiemy — zrobi spis tych, którzy będą chcieli zostać członkami spółdzielni.

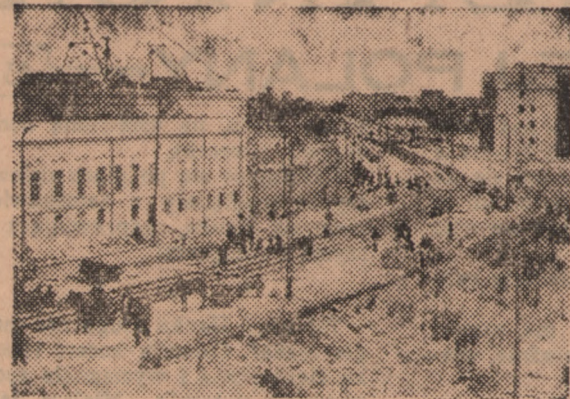
Członkowie będą zobowiązani złożyć na ręce kierownika spółdzielni udział pieniężny, za który kupi się towar. Po wyszukaniu odpowiedniego miejsca na spółdzielnię i szafy na towar, możecie zamówić hurtowo zeszyty, ołówki, książki i inne przybory potrzebne wam do nauki. Przy spółdzielni założycie możecie również dział spożywczy, w którym będziecie mogli kupić bułki, ciastka i cukierki, które wszyscy napevno lubicie.

Jeżeli zrobicie tak, jak Wam poradziliśmy, to na pewno Wasza spółdzielnia będzie miała powodzenie wśród koleżanek i kolegów. Jeśli przy organizacji sklepu spółdzielczego natraficie na trudności, napiszcie do „Światka Dziecięcego”, który Wam na pewno poradzi. (x)

Odpowiedzi Redakcji

Hania Dankowska, Bydgoszcz. W ogródku już nie ma dzieci, bo za zimno. Przeczytaj sobie dobrze warunki konkursu pl. „Warszawa — nasza stolica”. Trzeba nie tylko odgadnąć, co przedstawia zdjęcie Warszawy, ale opisać również ładnie odbudowę Warszawy.

Konkurs pt.: Warszawa — nasza stolica II

Fragment Warszawy

Czy znacie warunki konkursu? Trzeba zgadnąć, co podane obok zdjęcie przedstawia i ładnie opisać rozwój odbudowy Warszawy.

LOGOGRYF

W podaną figurę wpisać wyrazy według podanego znaczenia, przy czym pionowy rząd środkowy da rozwiązanie.

Znaczenie słów: 1) zdrojowisko w woj. krakowskim nad rzeką Raba; 2) in. łalarka; 3) wzór, osoba pozująca artystycznie; 4) łączący się po szynach wóz kolejowy; 5) zwierzę domowe; 6) in. pływająca; 7) skoczny, figurowy taniec polski; 8) miasteczko leżące między Oleśnicą a Ostaszewem; 9) dopływ rzeki Narwi.

Zbider, Bydgoszcz.

Rzeczy ciekawe

Najmniejszy samolot świata skonstruował w Czechosłowacji młody mechanik Auro Lini, który nad nowym projektem pracował 8 lat. Samolot waży 180 kg i osiąga szybkość 130 km/godz. Rozpiętość skrzydeł tego samolotu wynosi ponad 5 m, zużywa on 1 litr paliwa na godzinę.

Budujemy szybkościowiec!

Zbudujemy sobie domek. — Ale jaki — powiedź! Zapytuje Janka Tomek. — Jaki? szybkościowiec!

Mamy klocki i pudelka Od zapalek mamy, Zbudujemy fundamenty, Sciany, dach i bramy.

Będą jasne w nim pokoje, Kuchnie, korytarze, A jak to budować trzeba, Zaraz ci pokażę.

— A kto, Janku, mieszkać będzie w takim ślicznym domku? — Robotnicy, przodownicy Ja i ty, mój Tomku!

M.

Kalendarzyk

Piątek, 15 września 1950 r.
Katolicki: NMP Bolesnej, Albina, Emila.
Słowiański: Budzimila

BYDGOSZCZ

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Czerwonej Armii 20 — tel. 83-41, 83-42
DZIAŁ PRENUMERATY I OGŁOSZEŃ
Generalissimo, Stalina 3 — tel. 84-20

PRN uchwaliła budżet na rok 1951

W sali Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Bydgoszczy odbyła się V plenarna sesja PRN, której celem było uchwalenie budżetu na rok 1951. Sesję zajął przewodniczący, mgr T. Rzeźniowiecki, powołując na przewodniczącego sesji ob. Ruszkowskiego i na sekretarza Kaluźnego.

Budżet Powiatowej Rady Narodowej na r. 1951 zamyka się po stronie wydatków sumą 480.126.000, po stronie dochodów — 83.622.000.

W dyskusji nad budżetem zabrał głos radny Kamieniarz, stawiając wniosek, by zwiększyć pozycje na cele kultury fizycznej. Budżet został jedno myślą uchwalony wraz z poprawką radnego Kamieniarza, (b)

Z DNIA Przechodź do... dolka

Gra pod nazwą „pilka do dolka” jest zarówno znana jak zabarona. Mniej zabarona natomiast i zupełnie nieznaną jest gra pod nazwą „Przechodź do dolka”, wymyślona przez tych, którzy prowadzą roboty ziemne.

Jeden taki dołek, dostatecznie głęboki i szeroki, aby wniósł rękę i nogę, wykopal sobie na chodniku Al. Mickiewicza przed domem nr 5.

Wykopali, nie zabezpieczyli i poszli...

W ub. środę wieczorem piwnic przechodź nie spodziewając się przedziwny wypadł doń i porządnie się poturbował.

Kto pod kim dolki kopie, ten wpada... na łamy Kuriera. (r)

Śmierć pod kołami samochodu

W dniu 12 bm. w godzinach wieczornych wydarzył się nieszczęśliwy wypadek. Młody motocyklista z Nowych Strzeli chcąc awanturnie zahamować motocykl (było to po deszczu) wpadł pod koła przejeżdżającego samochodu i poniósł śmierć na miejscu. Wypadek miał miejsce na ul. Krasieńskiego przy kinie „Polonia”. Niech wypadek ten będzie przestrożą dla motocyklistów, którzy zbyt brawurowo jeżdżą po mieście. (x)

„Pojedziemy na łów, towarzyszu mój!” ale przed tym przejrzymy przepisy

A więc lato ma się już ku końcowi. Oczywiście proste to zadanie jest pełne tak charakterystycznej dla jesieni melancholii: mgły, opadające liście, „babie lato” i inne tego rodzaju luźne wspominki.

Ala — powiedzmy od razu na wstępie — nie dla wszystkich jesień jest tak smętna. Bo oto potężna armia myśliwych uzbrojona w nowoczesną broń palną — tylko czeka na pierwsze dni jesienne, by rozpocząć wojnę. Wojnę z tzw. „zwierzyną łowną”, a mówiąc językiem zwykłych śmiertelników, z różnymi gatunkami zwierząt i ptaków żyjących w naszych lasach.

Nie znaczy to jednak wcale, że z chwili, gdy zboża zostały już zebrane z pola, armia łowiecka wyruszy na bój — a co tylko wypadnie pod łufę — to wrógl! O nie! Nasz zwierzostan jest zbyt uszczuplony, byśmy mogli zaryzykować tego rodzaju rabunkową gospodarkę. Aby nie wyniszczyć go doszczętnie — nad zwierzyną łowną naszego województwa czuwa specjalny Referat Spraw Łowieckich przy Wydziale Społeczno-Admi-

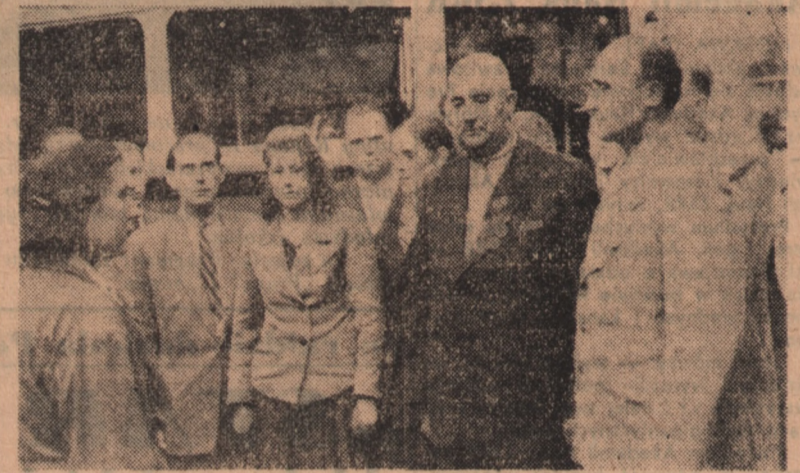
Goście radzieccy na Pomorzu

Kołożnicy ZSRR w gościnie u polskiego chłopca

Jak już podawaliśmy, w Bydgoszczy gościła 16 osobowa delegacja kołożników radzieckich, którzy w dwudniowym pobycie zwiedzili lignne spółdzielnie produkcyjne, majątki państwowe, ośrodki maszynowe oraz wzięli udział w naradach gospodarczych z członkami spółdzielni produkcyjnych i chłopami niezrzeszonymi. Dziś w godz. porannych nasi goście opuścili ziemię bydgoską i udali się do Gdańska.

Delegacja radziecka, która podzieliła się na dwie grupy, w pierwszym dniu pobytu odwiedziła POM w Lubaszczu i Spółdz, Produkc. w Olszew-

akływici spółdzielni i chłopci niezrzeszeni. Teodor Dubkowiecki opowiedział zebranym historię kołchozu, któremu

Pomiatanie delegacji kołożników radzieckich w POM w Lubaszczu w pom. wyrzykim. Członkowie delegacji słuchają hymnu narodowego.

ce pow. Wyrzysk. Goście wszędzie byli serdecznie witani przez chłopów pomorskich.

W Państwowym Ośrodku Maszynowym w Lubaszczu pow. Wyrzysk po odegraniu hymnu ZSRR przybyłych delegatów w serdecznych słowach po witai Przew. PRN Majewski i dyr. POM Rąbego.

POM w Lubaszczu istnieje od 1949 r., i mimo krótkiego okresu istnienia może już poszczycić się wielkimi osiągnięciami, a to dzięki dobremu wyposażeniu i entuzjastycznej współpracy kołchożników, wśród których znajdują się przewodnicy pracy. Dyr. POM przedstawił ich gościom. Są to ZMP-owcy — traktorysty: Maszyn, wykonujący 196 proc. normy, Staniuchówna wyrabiająca 184 proc. normy i najmłodszy Zalewski — 175 proc. normy.

Po zwiedzeniu POM i krótkiej wymianie zdań interesujących obie strony na temat POM i radzieckich MTS, goście udali się do Olszewki.

Przed udekorowaną bramą Spółdzielni Produkcyjnej zgrupowali się członkowie spółdz., chłopci niezrzeszeni i młodzież szkolna. Miłych gości powitał chlebem i solą przewodniczący Spółdz. Wawrzon a dzieci wręczyły im wiązanki kwiatów i wieniec ze zbóż polskich. Na tak serdeczne powitanie odpowiedział Teodor Dubkowiecki przewodniczącemu kołchozu „Zdobyc Październikowa” w okręgu kijowskim, po czym goście zwiedzili budynki gospodarcze. Spółdzielnia Produkcyjna w Olszewce powstała w maju 1949 r. i liczy już obecnie 40 członków, którzy gospodarują na 527 ha., posiadają obecnie 58 krowi, 27 koni, 51 świń. Spółdzielnia jest całkowicie zelektryfikowana, posiada własne przedszkole, żłobek, do którego uczęszczają i dzieci chłopów niezrzeszonych. W domu administracyjnym mieści się świetlica, biblioteka i czytelnia, w której spędzają chętnie wolny czas od pracy chłopcy ze spółdzielni.

Po zwiedzeniu gospodarstwa odbyło się zebranie, w którym wzięli udział

przewodniczy od 1922 r. i odpowiadali na pytania zebranych o uprawie roli, wysokości osiągniętych planów, meto-

Aktyw Z. Z. Pracowników Przem. Spożywczego mobilizuje się do wykonania planu 6-letniego

W Bydgoszczy odbyła się narada aktywu Zw. Zaw. Prac. Przem. Spożywczego. W naradzie wzięło udział 160 aktywistów związkowych z terenu woj. bydgoskiego z przedstawicielami Zarz. Gł. Janiakiem i ORZZ — Szawielówną i Kaszubowskim na czele. Naradę zajął przewodniczący okręgu Józef Piszcz, po czym wygłosił referat na temat udziału związków zawodowych w realizacji planu 6-letniego.

Mówca powiedział: „Plan 6-letni zrodził się w warunkach walki klasowej, w warunkach zjednoczenia klasy robotniczej i utrwalił się po ukończeniu planu 3-letniego, kiedy klasa robotnicza zmobilizowana wokół zadań planu 3-letniego dała dowód, że potrafi przezwyciężyć wszelkie napotymane trudności i zadania postawione przed nią należyte wykona. Generalnymi zadaniami w realizacji planu 6-letniego, zmierzającymi do podniesienia stopy życiowej, są: walka o wydajność pracy, o obniżenie kosztów produkcji, o nowe kadry, o przeszkolenie zawodowe i społeczno-polityczne, o wprowadzenie żełaznej bolszewickiej dyscypliny pracy po przez uświadomienie szerołkich mas robotniczych, wszechstronne umasowanie współzawodnictwa pracy racjonalizatorstwa i nowatorstwa oraz właściwa praca organizacyjna ogniw związkowych form i metod.

Po referacie zabrało głos 14 dyskusantów, którzy omówili dotychczasowe osiągnięcia zakładów pracy i program realizacji planu 6-letniego. Sekretarz ORZZ Kaszubowski mówił na temat o zadaniach i kompetencji rad

Pow. Komitet KF omawia zagadnienia kadr

W Bydgoszczy odbyło się plenarne rozszerzone posiedzenie PKKF pod kierownictwem Przew. Romana Pęskiego który m. in. w obszernym referacie zanalizował zagadnienia kadr WF i Sportu powiatu bydgoskiego. W ożywionej dyskusji przedstawiciele poszczególnych pionów sportu, Partii i ZSCH poddali krytyce i podkreślili niedociągnięcia odnośnie gospodarki kadrami WF i Sportu, które mają ogromne zadania w związku z realizacją planu 6-letniego. Dyskusję podsumował delegat WKPF. Zajękowski.

Plenarne posiedzenie przyjęło jednomyślnie uchwałę, zobowiązującą do zmiany stylu pracy. Pow. Komitet KF, na bardziej kolektywny oraz kierownictwa jednostek org. WF i Sportu do realizacji wytycznych III i IV plenum KC. PZPR odnośnie czujnego doboru kadr szkolenia ideowo-politycznego i opieki nad SKS-ami i LZS.

dach hodowlę inwentarza i pracy kom somofu. Po skończonej naradzie, chłopci podejmowali gości posiłkiem.

Grupa druga udała się do spółdz. produk. w Kosowie pow. Świecie, gdzie przybyłych gości witał przewodniczący spółdzielni Drzeń. W imieniu delegacji radzieckiej odpowiedział bohater pracy Kruzkwicz.

Przekazuje wam od wszystkich radzieckich kołchozów braterskie pozdrowienie — powiedział między innymi — wierzymy, że wasze spółdzielnie produkcyjne staną się wzorowymi gospodarstwami socjalistycznego rolnictwa.

W drugim dniu pobytu, pierwsza grupa delegacji radzieckiej, udała się do Inowrocławia, gdzie w sali PRN odbyła się narada gospodarcza z udziałem około 100 chłopów ze spółdz. produkcyjnych i chłopów niezrzeszonych. Po południu goście zwiedzili PGR Łojewo i spokali się z chłopami niezrzeszonymi w gromadzie Pieranie, po czym udali się do spółdz. produk. w Radajewicach.

Druga grupa wzięła udział w naradzie gospodarczej w Szubinie po czym zwiedziła PGR Chraplewo i spokala się z chłopami niezrzeszonymi w gromadzie Zalesie.

Po zwiedzeniu POM w Kowalewie i spółdz. produk. Dąbrowka Słupska, goście powrócili do Bydgoszczy, skąd dziś w godzinach porannych udali się do Gdańska. (b)

„Przykra sprawa” ale... prawdziwa

Dnia 23 8 br. w IKP Nr 231 ukazała się notatka pn. „Przykra sprawa”. W notatce tej autor „Jur” opisuje, iż w niedzielę dnia 20. 8. br. będąc w Go spodzie Wiejskiej w Smukale, prąda dżonej przez Gminną Spółdzielnię Samopomoc Chłopska Bydgoszcz — Wieś, stwierdził, że 3 kelnerów obsługujących gości, było w stanie nętrzeżwym, goście nie obsługiwali należycie, a na zwróconą im uwagę jeden z kelnerów odpowiedział opryskliwie.

Na powyższe okoliczności Zarząd Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska Bydgoszcz — Wieś, polecił przeprowadzić dochodzenie, które po stwierdzeniu zarzutów stawiane przez autora notatki. —

W stosunku do winnych zostają wyciągnięte odpowiednie konsekwencje służbowe.

Dodatkowe szczecienie niemowląt

odbędzie się w poniedziałek 18 września 1950 r. o godz. 15—16 w Miejskim Ośrodku Zdrowia przy ul. Wały Jagiellońskie 12 (wejście od podwórza).

Przedłożyć należy poprzednie wezwanie albo personalnie dziecka spisane na osobnej kartce (imię, nazwisko, urodz. rodzice). Ogledziny 25. 9. br. o tej samej godzinie.

SPORT

O PUCHAR POLSKI SOLEC KUL. (FR). W ub. niedzielę odbyło się tu spotkanie piłkarskie o Puchar Polski między LZS (Nowawies Wielka) a Kolejarzem (Solec Kul.). Mecz wygrała drużyna gospodarzy w stosunku 4:0 (3:0). Przez to zwycięstwo Kolejarz zakwalifikował się do dalszych rozgrywek.

W NIEDZIELE „GWOZDZ” Jak już donosiliśmy w nadechodzącej niedzieli o godz. 10.30 na stadionie Zwiazkowca w Bydgoszczy odbędzie się atrakcyjne spotkanie piłkarskie między reprezentacją Kolegium Sędzów Okr. Bydgoskiego PZPN a reprezentacją Zarządu Okręgu Bydgoskiego PZPN. Drużyna Zarządu wystąpi w następującym składzie: Kl. Nowak (Gołc), Sobolewski, Rostowski,

Co? gdzie? kiedy?

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ
Piątek i sobota — Szczygił zasulek (19.30) RINA

Pomorzanin — Wyspa szczęścia. Polonia: Trzy spotkania. Wolność: Pastelina parmeńska I s. Orzeł: Nikt nie wie. Gryf: Muzyka i miłość. Bałtyk: Kopciuszek, III seans Baryłeczka. Bagatela: Przybrana córka.

Seanse: Pomorzanin, Wolność: 16. 18.15, 20.30. Orzeł, Bałtyk: 15.30, 17.45, 20. Polonia, Gryf: 16, 18, 20, Bagatela 18.30

DYZUR APTEK
Apteka Pławowska, ul. Sulańskich 21, telefon 22 42. Przy Placu Teatralnym, ul. Czerwonej Armii 10, tel. 19 62.

Ważne telefony: Kom MO 25-16, Pog. Ratunkowe PCK 10 00. Straz Pozarna 11-11. Postój taksówek 36-55 i 39-62. inf. i rekl. centr. miejskiej 02. Biuro u-rów i inf. centr. miejskiej 03. Biuro napraw 04. Przejm. telegr. 05. Zgorynka 08. „Orbis” 22-27. Inf. kolej 11-87.

PROGRAM RADIOWY

Na falı bydgoskiej — Sobota, 16. 9. 50 r. 8.05 Program lokalny dnia. 8.07 Koncerty. 14.15 Pomorski dziennik radiowy. 16.20 Montaż pt. „Przed nową premierą” — opracował Aleksander Dziennik i Zbigniew Baburo. 16.35 Piosenki w wyk. J. Boblańskiego, akomp. T. Polański. 16.50 Humoreska Czechowa „Egzamin urodulony” — tłumaczenie Jądwi Janickiej. 22.35 Muzyka taneczna z płyt.

Popołudniowe godziny urzędowania dla świata pracy

Na nadzwyczajnym zebraniu grupy Urzędu Ewidencji Ludności Koła Związkuowego Wydz. Społ.-Administracyjnego ZZ Pracowników Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użytk. Publ. w Bydgoszczy, referat omawiający rolę jaka pracownikom administracji państwowej przypada w udziale przy realizacji planu 6-letniego i naświetlający zadania wzajemnej pomocy, wygłosił przewodniczący zebrania Schmidt.

Po dyskusji postanowiono wprowadzić popołudniowe godziny urzędowe od godz. 15 — 19, wyjącznie dla świata pracy, który postawił sobie za obowiązek nie stracić ani jednej minuty dla załatwienia swoich osobistych spraw w godzinach urzędowych.

Uchwałę zebrani przyjęli jednomyślnie i do podjęcia podobnych za bowiązań wezwali janie miejscowe, jak i rozlane po całej Polsce urzędy administracji publicznej. (x)

Walka z pijaństwem i przestępczością

W Świeciu odbyło się zebranie członków Pow. i Społ. Komitetu do Walki z Alkoholem. Przewodniczyła ob. K. Sanecka. Przemówienie o szkodliwych używaniu alkoholu i prowadzonej walce z jego nadużywaniem wygłosił delegat Okręgu. Dyskutanicy omiawiali sposoby i drogi, jakimi należy kroczyć przy zwalczaniu nadużywania alkoholu i zmniejszenia przestępczości.

Zadecydowano ożywienie dotychczasową ospałą działalność Komitetu Powiatowego i rozszerzyć ją na teren całego powiatu przez tworzenie lokalnych komitetów we wszystkich gminach.

W pierwszym wyjątku ma się odbyć powszechne uświadamienie ludności przez wygłaszanie odczytów i umiejętności podejście zwłaszcza do ludzi nadużywających alkoholu.

Ponadto proponowano ograniczenie sprzedaży alkoholu w czasie zabaw i przy innych imprezach, w zakładach pracy i większych skupiskach ludzi, jak np. na jarmarkach itp. Użytkany z dyskusji materiał niewątpliwie spowoduje, że Komitet dołoży starań, aby w drodze uchwał odnośnych czynników przeprowadzić swoje postulaty. W tej pracy Komitetowi pomogą ludzie dobrej woli i szczerzej chęci, ludzie, którzy podjęli walkę z alkoholizmem. W. K.

Kamieniarz, Ziółkowski, Guca (Pszonka), Ziółński, kpt. Krupński (kpt. Wisniewski), F. Dąbrowski, T. Jabłoński, Włosek. Drużyna sedziów natomiast w składzie: Łapczyński, Santowski, Skopowski, Kroll, Zmudzki, Lubawy, Kowalski, Sikora, Maksa, Kończal, Zmura, Jajloszyński, Biakowski, Matuszewski, Przybyłski, Przybyłski II.

Jak więc widzimy obydwa zespoły są bardzo silne. Spotykamy w nich nazwiska b. czołowych graczy Pomorza, a nawet nazwisko reprezentacyjnego piłkarza Polski — Przybyłski.

Mecz będzie prowadził, jako sędzia główny, znany działacz sportowy Pomorza St. Lehman. Sędziami ławowymi natomiast będą mm. Kochański i Kulasek. Dochód z tego ciekawego spotkania przeznaczony jest na odbudowę Warszawy.

Maty felieton Szalik z serdelek

— Mój drogi — rzekła małżonka — mam migrenę, tudzież katar, wobec czego ty dzisiaj zajmij się zaopatrzeniem domu w proviant, czyli prościej mówiąc, przyniesiesz i rypaj na miasto! Bierzesz to, to i to...

Tu wręczyła mi długą listę sprawków.

Pomaszerowałem. Porządny mąż słucha swej żony, zwłaszcza jeśli ma ona migrenę i katar.

Wpierw skierowałem się do rzeki.

— Mistrzu! — mówię. — Pół kilo na rosółki i pół kilo serdelków z musztardą!

Mistrz tylną okiem, spojrzął na mnie z ukosa i pyta:

— A papier osoba posiada?

Z prawdziwą przykrością musiałem odpowiedzieć, że niestety, osoba papieru nie posiada. Mistrz wobec tego poskrabiał się w głowę i wyjął spod lady jakiś świstek.

— Na rosółki możemy w to zapakować, no a serdelki... — znowu poskrabiał się w makówkę — z serdelkami da sobie osoba radę...

Przeniosłem je przez szujkę, niczym szalik. Bardzo to pięknie wyglądało. Gdy szedłem ulicą gnaly za mną wszystkie psy, a jeden pan zrobił nawet zdjęcie. Pewnie do gazety.

Z kolei zaszedłem do spółdzielni po jajka.

— Proszę tużin jajeczek prosto od kury! — powiedziałem grzecznie. Miła ekspedientka również grzecznie uśmiechnęła się do mnie i spytała:

— A w co?

Trochę mnie to zaniepokoiło.

— Jaki w co? W torbę!

Ktoś z obecnych w spółdzielni parsknął śmiechem, a ekspedientka z wyrzutem na mnie popatrzyła:

— Niech nie robi sobie żartów! Toreb nie mamy!

Ulokowałem jajka w kieszeniach. Zanim dotarłem do piekarni, jedno zdążyło się stłuc. Pan piekarz Męczybuda z ironią spojrzął na zdobiący mnie mianuszek serdelków i powiedział:

— Szkoła, że bulki to nie serdelki! Bulek pan sobie tak nie przemiesi przez szujkę, musi pan je rozsadzić do kieszeni!

Wcale nie musiałem. Poradziłem sobie inaczej. Po prostu wetknąłem je za koszulę.

W hali targowej kupiłem ziemniaki, pietruszkę, kapustę i marcher-

kę. Razem zrobiła się z tego spora kupka.

Przez kradrans debatowaliśmy wspólnie z peroną niemiatą, handlującą warzywami w co ten towar zapakować. Jakiś litosiwy pan chciał mnie wypożyczyć stary bilet tramwajowy. Niestety, nie skorzystałem z jego oferty.

Kupiłem dwie gazety i w nie zainwestowałem marchewczkę, kapusteczkę, tudzież inne witaminy.

Gdy wróciłem do domu — ukląknąłem przed żoną i wznosząc w górę dwa palce poprzysięgłem, że nigdy, przenigdy nie udam się już po zakupy. Siłowałam mi to wyperwadować, lecz decyzja moja była stanowcza i ostateczna.

W nocy sniły mi się paskudne rzeczy — szedłem przez miasto. Zszyły zwoisały mi wieńce kielbas, w kieszeniach pływały marynowane śledzie, marchewka spoczywała za koszulą...

Obudziłem się przybity.

Usiadłem zaraz do maszyny i napisałem poniższy liścik:

„W związku z tym, że w coraz większej ilości sklepów ginie cenne i cenne zwojszaj onijania towaru w papier, co trudno motywować brakiem takowego, gdyż takowego posiadamy pod dostatkiem, a co raczej jest następstwem wadliwej dystrybucji, lub złe pojętego systemu „O”, proszę uprzejmie o zainteresowanie się tą sprawą i wydanie zarządzenia, regulującego ją po myśli wszystkich tych, którzy nie mają ochoty nosić śledzi w kieszeniach!”

Teraz zaś siedzę i zastanawiam się komu ten liścik posłać...

Może poradzi mi który z wielce szanownych Czytelników?

JUR

WYDAWNICTWA NADESŁANE

— Takież! Kobajasz: „Polawicze kraków” — Spółdz. Wyd.-Ośw. „Czytelnik”, Warszawa 1950.

Walentyn Katajew: „Właduk — Sen” (teksty rosyjskie „Czytelnik”, zeszyt III) Spółdz. Wyd.-Ośw. „Czytelnik”, Warszawa 1950.

M. Lemmonow: „Meyri” (teksty rosyjskie „Czytelnik”, zeszyt IV) — Spółdz. Wyd.-Ośw. „Czytelnik”, Warszawa 1950.

Stefan Zeromski: „Grzech” (dramat w 5 aktach) — Spółdz. Wyd.-Ośw. „Czytelnik”, Warszawa 1950.

Stefan Zeromski: „Uciekła mi przepióreczka” — Spółdz. Wyd.-Ośw. „Czytelnik”, Warszawa 1950.

Z frontu walki o pokój

RZYM (PAP) Włoski komitet obrońców pokoju podał do wiadomości, że cała prawie ludność Castelnuovo — Volturmo (Caserta) podpisała apel sztokholmski. Castelnuovo Volturmo jest wsią zniszczoną przez Amerykanów pociskami armatnimi już po wywołaniu Włoch. Amerykanie zniszczyli tę wieś, ponieważ potrzebne im były zdjęcia do filmu wojennego.

Posiedzenie Prezydium Akademii Nauk ZSRR

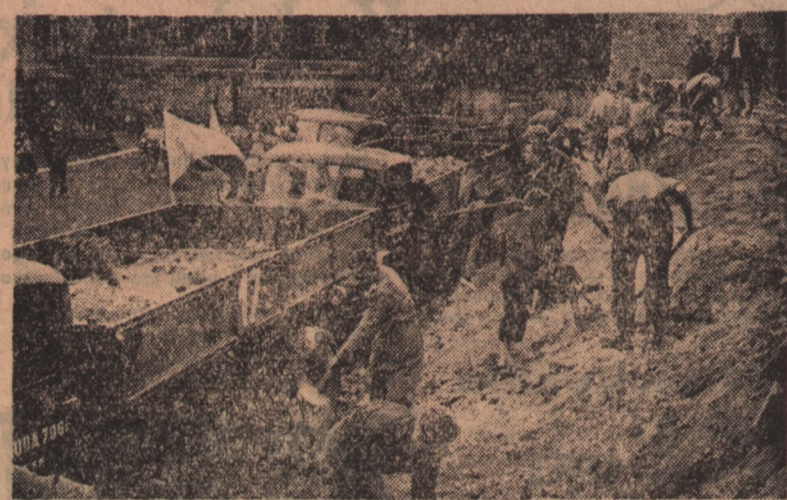
MOSKWA (PAP) Pod przewodnictwem akdemika Sergiusza Wawłowa odbyło się w Moskwie posiedzenie Prezydium Akademii Nauk ZSRR, w którym wzięli udział wybitni uczeni radzieccy — przedstawiciele wszystkich gałęzi wiedzy, kierownicy instytutów Akademii Nauk ZSRR, ministrów itd.

Prezydium wysłuchało referatu sekretarza gen. Akademii Nauk ZSRR — A. Topczijewa o udziale uczonych radzieckich w budowie woźniarskich elektrowni wodnych i kanału turkmeńskiego.

Liczni mówcy — wybitni uczeni radzieccy, wyrazili gotowość oddania wszystkim sił i całej swej wiedzy realizacji tych gigantycznych zadań.

Prezydium Akademii Nauk ZSRR postanowiło powołać komitet współpracy, który okaże jak najdalej idącą pomoc budowniczym „Kujbyszewhydrostroju”, „Stal'gradhydrostroju”, „Sierdazhydrostroju”. Na czele komitetu, do którego weszli m. in. akdemicy — Błagonrawow, Krzyżanowski, Łysenko, Satpajew, Sukaczow — stanął prezydent Akademii Nauk ZSRR — Wawłow.

W Miesiącu Odbudowy Warszawy

W środę dnia 15 września 1950 r. począwszy od godziny 9 rano przy ulicy Rejtana 17 pracowała przy odgruzowaniu boiska sportowego dla trzech szkół warszawskich ekipa Czechów. Byli to uczestnicy raidu techniczno-doświadczalnego samochodów ciężarowych. Na boisko przyjechali własnymi samochodami, którymi wyożlili gruz. Czechom pomagała młodzież szkolna.

Na zdjęciu: Fragment załadunku gruzu na samochody czechkiej produkcji „Praga” i „Skoda”. (Foto — Film Polski)

Po raidzie dookoła Polski

„STAR 20” chluba polskich konstruktorów

WARSZAWA (PAP) W Centralnym Zarządzie Przemysłu Motoryzacyjnego odbyła się pod przewodnictwem dyr. Jerzego Agonka narada sprawozdawcza zawodników, mechaników, konstruktorów i obserwatorów, którzy wzięli udział w zakończonym niedawno ra-

dzie samochodów ciężarowych oraz kierowców działów technicznych CZP Motoryzacyjnego. W czasie narady zawodnicy i mechanicy oraz inżynierowie podzieliли się swymi spostrzeżeniami o sprawności samochodów „Star 20” w czasie raidu — porównując ich pracę z pracą samochodów zagranicznych. Jak wynikało z dyskusji polskie samochody ciężarowe „Star 20” wykazały w czasie raidu duże zalety. Samochody te zostały w ciągu br. poważnie unowocześnione.

Jeden z kierowców Socha który na polskich wozach przejechał już ok. 100 tys. km powiedział: „Raid wykazał duże zalety polskich samochodów, które w b. dobrej formie przebyły całą trasę. Największą zaletą naszych samochodów jest bardzo małe zużycie paliwa. Oszczędność paliwa zaś traktowana jest dziś jako czołowe zagadnienie gospodarcze. Samochód „Star 20” posiada również doskonałą konstrukcję komory spalania oraz lekką a mimo to bardzo wytrzymałą budowę podwozia. Doświadczenia raidu dają bardzo poważny materiał dla dalszego usprawnienia konstrukcji naszych samochodów.”

Tragiczna sytuacja bezrobotnych w Niemczech zach.

BERLIN (PAP) Sytuacja bezrobotnych w Niemczech Zach. pogarsza się z dniem każdym. Przynajmniej to nawet prasa zachodnio-niemiecka. Reakcyjny dziennik „Sueddeutsche Zeitung”, opisując katastrofalną sytuację bezrobotnych, zarejestrowanych w monachijskim biurze pośrednictwa pracy, stwierdza z niepokolem, że biuro nie ma możliwości zatrudnienia przeszło 800 inżynierów i wykwalifikowanych techników oraz ponad 2.600 bezrobotnych pracowników administracyjnych i handlowych. Sytuacja ich jest niemal beznadziejna. Pismo dodaje, że wielu wybitnych inżynierów — architektów pracuje w charakterze zwykłych robotników.

SPORT

Mistrzostwa bokserskie Wojska Polskiego

WARSZAWA. W dalszym ciągu mistrzostw Wojska Polskiego w boksie rozegrano 15 walk. Osiem w grupie A, w której za wodnicę walczył o tytuł mistrza Wojska Polskiego w poszczególnych wagach oraz 7 w grupie B, tzw. pokonanych, o miejsce od IV do VI. A oto wyniki walki:

Grupa A: w muszej — ppor. Przybyłowski Lotnictwo zwyciężył przez poddanie się strz. Sokółka Wrocław; w koguciej — podchor. Wszolek Wrocław pokonał strz. Zwierzchlejewskiego Warszawa; w piórkowej — str. Balbierz zwyciężył przez dyskwalifikację strz. Matlocha Warszawa; w lekkiej — kpr. Kazimierzek Warszawa wygrał z podch. Jurkolem Wrocław; w półśredniej — ppor. Grymlu Wrocław zwyciężył przez dyskwalifikację str. mar. Przybyłowicza; w średniej — plut. Kula Wrocław pokonał podchor. Kucharskiego Marynarka; w półciężkiej — bomb. Dembowski Bydgoszcz wygrał z podchor. Polifojksem Wrocław; w ciężkiej — strz. Stec Warszawa zwyciężył kpr. Malinę Kraków.

Grupa B: w muszej — strz. Biza Kraków uległ mar. Guzikowskiemu Bydgoszcz; w koguciej — podchor. Francowicz Lotnictwo pokonał strz. Kalbarczyka Bydgoszcz; w piórkowej — kan. Wesołczyk Kraków pokonał podchor. Kondraciuka Bydgoszcz; w lekkiej — strz. Guzenda Kraków przegrał z kpr. Kawczyńskim Bydgoszcz; w półśredniej — str. strz. Baranowski Bydg. zwyciężył przez t. k. o. w II rundzie kpr. Wołoszyna Lotnictwo; w średniej — kpr. Król Lotnic-

Śląsk - Kraków 4:1

KATOWICE. Spotkanie dwóch najlepszych okręgów piłkarskich, rozegrane na stadionie Unii w Chorzowie, przyniosło zwycięstwo reprezentacji Śląska 4:1 (3:0). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Cieślak — 2; Krasówka — 2; dla Krakowa — Nowak. Kraków nie wykorzystał rzutu karnego w drugiej połowie.

Mecz stał na bardzo dobrym poziomie. Reprezentacja Śląska była drużyną lepszą i wygrała zasłużenie. U zwycięzców doskonałe zagrali atak, w którym szczególnie podkreślić trzeba doskonałą formę Krasówki oraz Winięskiego. Obaj wymienieni, wraz z Narlochiem i Szymburą, należeli do najlepszych na boisku.

W reprezentacji Krakowa zupełnie zawodził atak. W formacjach defensywnych dawał się wyraźnie odczuć brak reprezentacyjnej pary obrońców Barwińskiego i Gedka.

W pierwszej połowie meczu Śląsk miał zdecydowaną przewagę. Po przerwie, kiedy Kraków wystąpił z czterema nowymi graczami, gra się wyrównała. W ostatnich 25 min. ślązacy grali w dziesiątkę, na skutek kontuzji Pytalska i w tym okresie Kraków uzyskał honorową bramkę.

PRACOWNICY POSZUKIWANI

Ślusarz maszynowy może się natychmiast zgłosić w Spółdz. Wydawn. „Zryw” Bydgoszcz, ul. Czerwonej Armii 20. (4923)

NAUKA

Kurs dekoratorów rozpocznie się 20 września. Zapisy kancelaria K. Bernika 1. Bydgoszcz, 0686

Zgubiono legitymację PKP nr 1012304 Bronisław Galmanowicz. Człuchów, Kolejowa 3. 4926

POKOJU POSZUKUJĄ

Umeblowanych pokoi dla lekarzy i pielęgniarek Bydgoszczy poszukuje Bydgoszczczy poszukuje kuje Szpital Miejski na II Kochanowski Jan. Białawkach. Zalozena o Człuchów—Koldowo 32, w Dyrekcji godz 8—15. 4925 4914

ODBUDOWA STOLICY — DZIEŁEM CAŁEGO NARODU!

RADIO

PROGRAM RADIOWY NA SOBOTĘ 16. 9. 1950 r.

5.00 Początek audycji. — nych. 15.00 Koncert solistów. 15.30 Audycja dla dzieci. 16.00 Dziennik porannego. 5.10 Dziennik popołudniowy. — Audycja dla wsi. 5.20 Koncert dla świata pracy. — 6.00 Streszczenie wiadomości dziennika porannego. 6.05 Gimnastyka poranna. — 6.15 Koncert dla świata pracy. 6.45 Dziennik poranny. 7.05 Program dnia. 7.10 Gimnastyka. 7.20 Muzyka z płyt. 8.00 Streszczenie wiadomości dziennika porannego. 8.10 Muzyka z płyt. 8.15 Przerwa. 11.57 Sygnal czasu i hejnał z wieży Mariackiej. 12.04 Dziennik popołudniowy. — 12.25 Przerwa. 13.25 Program dnia. 13.30 Audycja dla szkół. 13.50 Muzyka z płyt. 14.00 Przegląd kulturalny. 14.30 Audycja szkolna dla klas liceal-

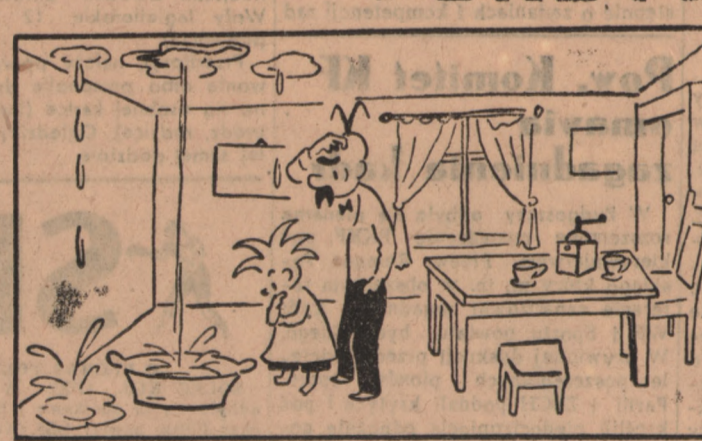
UNIWAŻNIENIA

Unieważniam zagubione stałe zaświadczenie rehabilitacyjne wystawione przez Starostwo Świecie mar Kruczyńska Bożena. (4922)

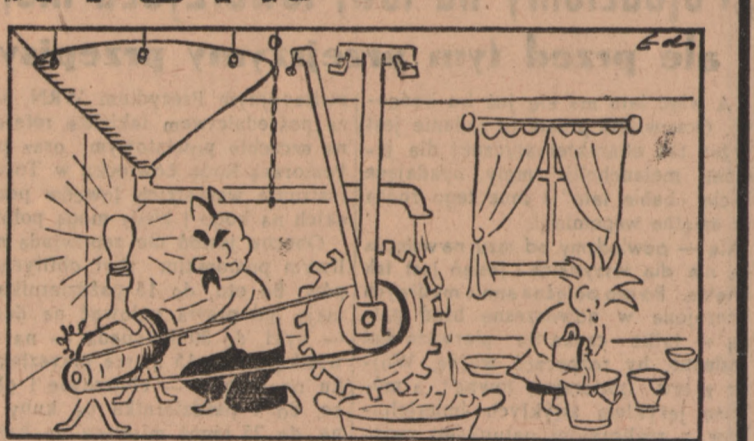
Pełnomocnictwo wydane przeze mnie Leonowi Wysockiemu, zamieszkał. Tczew. 30 Słycz n'a 21 unieważniam. Henryk Smolski, syn.. 4924

OGŁASZAJCIE SIĘ w IKP

FURDYGA I SYN

Woda płynie z dziury w dachu, No, bo ciągle leją deszcze. Lecz to głupstwo, nie ma strachu, To na dobre wyjdzie jeszcze.

Tutaj trybik, tu sprężynka, Trochę drutu, trochę stali, Kilka kolek i turbinka... Elektrownię zbudowali!

A nauka taka z tego: Że gdy przyjdzie pomysł „arcy”, Aby zrobić coś mądrego, Dziura w dachu też wystarczy.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA W BYDGOSZCZY ul. Czerwonej Armii 20. Telefon nr 33-41 i 33-42. DZIAŁ OGŁOSZEŃ I PRENUMERATY W BYDGOSZCZY ul. Generalissimo Stalina 2 (Hotel Arkadami), Tel. 24-29. Za nieodroczone pisma, spowodowane siłą wyższą, nie odpowiadamy. — Rekopisów niezamówionych Redakcja nie zwraca. — Za ogłoszenia Redakcja nie odpowiada.

PRENUMERATĘ ZLECONA PRZYJMUJĄ DO 20 KĄDEGO MIESIĄCA WSZYSTKIE URZĘDY I AGENCJE POCTOWE ORAZ LISTONOSZE. — PRENUMERATĘ POD OPASKĄ WPLACAC NA KONTO PKO nr VI-186L. REDAGUJE: KOMITET REDAKCYJNY WYDAWCA: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA „ZRYW” BYDGOSZCZ, UL. CZERWONEJ ARMII 20 — TEL. 33-41 I 33-42.

OGŁOSZENIA drobne po 50 zł za słowo. Minimalna opłata za 10 słów. Maksymalna ilość 30 słów. Ogłoszenia milimetr.: w tekście 300 zł, za tekstem 150 zł, nekrologi 100 zł za 1 mm. Ogłoszenia w specjalnej rubryce 1.000 zł za 1 wiersz 2-linowy (za tekstem). W niedzielę i święta 50% drożej. Za terminowe zamieszczenie ogłoszeń nie odpowiadamy.